

YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİYLE İLGİLİ BİR KAYNAKÇA DENEMESİ

*İlhan ERDEM**

ÖZET

Türkçe, yaklaşık 250 milyon insanın kullandığı yaygın bir dildir. Bu derece yaygın bir şekilde kullanılan bir dilin yabancılar tarafından öğrenilmek istenmesi doğaldır. Türkçeyi öğrenmek isteyen yabancıların bunu öğrenmekteki amaçları çeşitlilik gösterir. Akademik çalışmalar, ticari faaliyetler, diplomatik temaslar, Türklere olan sevgi, Avrupa Birliği'ne üyelik aşamasındaki bir Türkiye'yi tanıma vb. amaçlarla Türkçe öğrenilmek istenmektedir.

Ankara Üniversitesi bünyesinde TÖMER'in kurulması yabancılar Türkçeyi öğretmede kurumsallaşmanın ilk adımıdır. Günümüzde de TÖMER görevini layıkıyla yerine getirmektedir.

Yabancılar Türkçeyi öğretmek öncelikle kaynaklarla olmaktadır. Ayrıca akademik anlamda Türkçenin daha iyi nasıl öğretileceği ile ilgili çalışmalar da önemlidir. Türkçenin ne kadar köklü bir dil olduğunu da ispatlayan tarihsel kaynaklardan günümüze Türkçenin öğretilmesinde pek çok kaynak bulunmaktadır. Bu araştırmada kaynak ve araştırmalarla ilgili bir kaynakça denemesi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yabancılar Türkçe öğretimi, Türkçe, kaynaklar.

*Yrd. Doç. Dr., İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü, ierdem@inonu.edu.tr

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

**A BIBLIOGRAPHY ESSAY ON THE TEACHING
TURKISH TO THE FOREIGNERS****ABSTRACT**

Turkish is a common language which is used by around 250 billion people. Based on this community lots of foreigners want to learn Turkish as a second language. This is a quite natural situation. Foreigners have some different reasons and aims for learning Turkish such as, academics studies, trade, social or political relations, to know about the Turkey as a European Unions candidate, interest to the Turkish people ext.

Ankara University TOMER is the first step of the official teaching Turkish to the foreigners in Turkey. TOMER is doing its job very successfully today.

Written sources and some academics studies, which are subjected the “how to teach Turkish better” are very important, at the teaching Turkish to the foreigners. There are a lot of sources about Turkish teaching from past to today.

This research contains a bibliography essay about the teaching Turkish to the foreigners.

Key Words: Teaching Turkish to the foreigners, Turkish, bibliography.

GİRİŞ

Türkçe, günümüzde pek çok bölgede kalabalık bir nüfus tarafından konuşulan bir dildir. Yaygın olarak kullanılan bir dilin, yabancılar tarafından öğrenilmesi doğal bir hadisedir. Türkçeyi öğrenmek isteyen yabancıların bunu öğrenmekteki amaçları çeşitlilik gösterir. Akademik çalışmalar, ticari faaliyetler, diplomatik temaslar, Türklere olan sevgi, Avrupa Birliği'ne üyelik aşamasındaki bir Türkiye'yi tanıma vb. amaçlarla Türkçe öğrenilmek istenmektedir.

Yabancıların Türkçeyi öğrenme istekleri, Türklerin İslamı kabulüyle ortaya çıkmıştır. Bu istek ve Türkçenin Arapçadan geride olmadığı gerçeğinin ifadesi, Divanü Lügat-it-Türk gibi bir şaheserin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Ali Şir Nevâî'nin Türkçenin Farsça ile mukayesesini yapmasıyla da yabancılar Türkçeyi öğretmek

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

amacıyla yazılmış ikinci bir şaheser olarak Muhakemetü'l-Lügateyn ortaya çıkmıştır.

Yabancıların, özellikle Avrupalıların, Türkçeyi öğrenme istekleri, Osmanlı Devleti zamanında yoğunluk kazanmıştır. Bu isteklerinin temelinde bilimsel amaçlar olduğu gibi bazen de siyasi amaçların da olduğu görülmektedir.

Pek çok yabancı bilim adamının Türkoloji alanında çalışmaya başlamasıyla bu bilim adamları Türkçeyi öğrenmişlerdir. Türkoloji alanındaki çalışmalar sayesinde pek çok yabancı bilim adamı Türkçeyi öğrenmiştir ve bu bilim adamları Türkçeye çok önemli hizmetler yapmışlardır. Mesela; yazılı ilk Türk kaynakları olan Orhun Abideleri'nin alfabesini çözümüleme şerefi, W. Tohmsen'e aittir.

Cumhuriyet döneminde yabancılara Türkçe öğretimi çeşitli üniversitelerin önderliğinde gelişmiştir. Boğaziçi Üniversitesi, Ankara Üniversitesi bu faaliyetlerin öncüleridir. Yabancılara Türkçe öğretimine öncülük eden bu kurumlar yabancılara Türkçe öğretimi ile ilgili ilk kaynakların yazılmasına öncülük eden kurumlardır. Boğaziçi Üniversitesi'nde Hikmet Sebüktekin ve Ankara Üniversitesi'nden Kenan Akyüz bu işe öncülük eden araştırmacılarıdır.

Ankara Üniversitesi bünyesinde TÖMER'in kurulmasıyla yabancılara Türkçe öğretmek kurumsallaşmıştır. Önce Ankara'da kurulan TÖMER, daha sonra Gaziantep ve İzmir'de de kurumsallaşarak yaygınlaşmıştır. Ayrıca Ankara TÖMER tarafından Mart 1988 yılında ilk sayısıyla yayın hayatına başlayan TÖMER Dil Dergisi, bu alana apayrı bir canlılık katmıştır. Araştırmamızda ulaştığımız makalelerin büyük bir çoğunluğu bu dergide yayımlanan makalelerdir. Yine İzmir TÖMER tarafından da Ana Dili Dergisi çıkmaya başlamıştır.

Gazi Üniversitesi TÖMER'in kurulması, yabancılara Türkçe öğretimi alanına farklı bir bakış kazandırmıştır.

Yabancılara Türkçe öğretiminin bir başka boyutu da Almanya'ya Türk işçilerinin yerleşmesiyle başlamıştır. Almanların ve Avrupalıların çeşitli vesilelerle Türkçe öğrenme arzuları ortaya çıkarak bu alanda da kitaplar yazılmıştır.

1990'lı yıllardan sonra yabancılara Türkçe öğretimi akademik çalışmaların da konusu olmaya başlamıştır. Araştırmalarımızın sonunda bu alanda gerek yüksek lisans gerekse doktora çalışması olarak 25 tez belirledik. Kuşkusuz yabancılara

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

Türkçe öğretimiyle ilgili akademik çalışmaların yapılması, bu alanda bilimsel kriterlerin kullanılması sonucunu getirecektir.

Araştırmamızı kitaplar, tezler, makaleler ve sempozyum bildirimleri olmak üzere dört başlık altında yaptık. Kitapları da tarihî kitaplar, set halinde hazırlanmış kitaplar ve diğer kitaplar olarak sınıflandırdık. Bugüne kadar Ankara Üniversitesi TÖMER tarafından yapılan sempozyum bildirimleri de bildiri başlığıyla verilmiştir.

A.TARİHİ KAYNAKLAR

1. KÂŞGARLI MAHMUD, DİVANÜ LÛGAT-İT-TÛRK

Türkistan'da Türk gramerciliğini, metot sahibi bir öğretici olan Kâşgarlı Mahmud kurmuştur. Kaynaklarda geçen Kâşgarlı Mahmud'un "Kitab ü Cevahiri'n-Nahvi fi Lügati't Türk" adlı asıl gramer kitabı bugün mevcut değildir.

Kâşgarlı Mahmud'un Türkçe (gramer) öğretiminde izlediği yol üzerine "Divanla İlgili Bazı Gözlemler ve Düşünceler" (İLAYDIN, Hikmet, "Divanla İlgili Bazı Gözlemler ve Düşünceler", Türk Dili Divan-ı Lügati't Türk Özel Sayısı, s. 97-99) adlı yazısında Hikmet İlaydın eserle ilgi şu görüşlere yer vermektedir:

1. Kâşgarlı'nın başlıca çabası, Türkçeyi öğretecek temel araçları hazırlamak olmuştur. Önce dilimizin henüz elimize geçmeyen bir gramerini yazması, sonra sözcüklerini bir araya getirip divanı düzenlemesi ve bunların paralelinde sözlüğüne çok miktarda metin alması, tuttuğu bilinçli yolun işaretleridir.

2. Onun metin seçiminde gösterdiği özen de anılmaya değer. Divandaki örnekler; günlük yaşamın canlı deyimlerinden ve cümlelerinden, atasözlerinden, çeşitli türlerde manzum sanat eserlerinden derlenmiştir.

3. Divan, rastgele bir toplama ve biriktirme ürünü de değildir. Yazar önsözünde de açıkladığı üzere Türklerle konuşmak ve

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

anlaşmak isteyenlerin ihtiyaçlarını dikkate alarak çağının canlı ve pratik bir vokabülerini hazırlamış, hatta kitabını bu amaçla kısa keserek eserin kullanılış kolaylığını ve öğretici niteliğini korumaya çalışmıştır.

4. Derlediği sözcükleri, yine önsözünde belirttiği gibi klasik sözlük düzenlerinden bile bile ayrılarak Arap gramerinin kalıplarına göre kümelemesi, okuyucularının Arapça yardımıyla onları daha kolay kavrayacaklarını tasarladığı içindir.

Divandaki öğretim yöntemleriyle ilgili olarak şunları da söylemek mümkündür:

Kâşgarlı Mahmut, Türkçe'nin öğretiminde bir nevi tümevarım yöntemini uygulamıştır. Şöyle ki ilk önce alfabeyi vermiş daha sonra kelimelerin iki şeklini, daha sonra üçlüsünü, ardından dörtlü ve beşli şekillerini vermiştir.

Kâşgarlı fiillerin sıralamasında da değişik bir yol tutmuştur. Madde başında mastarları değil, her eylemin – di'li geçmiş kipinin üçüncü tekil kişisini getirir. Yine baş harfler elifle başlar. Sıra eylem eki –di'den önceki harfe yeni kökün son harfine göre düzenlenir: öpdî, uçdı. ezdi, esdi, üşdi. (I,163)

Divanü Lûgat-it-Türk içerisinde isimlerin fiillerden önce geldiği görülür. Fiiller genellikle üçüncü şahsa göre çekimlenmiş açıklanmış ve cümle içerisinde kullanıldıktan sonra geniş zamana göre çekimi (3. Tekil şahıs) ve mastar şekli yazılmıştır.

Divanda kelimeleri isim, fiil, harf(edat) olmak üzere üçe ayırmıştır. Sözlükte sıfat, zamir, zarf, bağlaç vb 'lerinden söz edilmemiştir.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

2. ALİ ŞİR NEVÂÎ VE MUHAKEMETÜ'L-LUGATEYN

Ali Şir Nevâî'nin en belirgin yönü Farsça'ya karşı Türkçeyi savunmasıdır. Sadeleşme akımının öncüsü sayabileceğimiz Ali Şir Nevâî, Kâşgarlı Mahmud gibi milliyetçilik duygusuyla hareket ederek, dilde ve edebiyatta Türklüğü ileri sürüp Türkçe'nin Farsçaya karşı olan zenginliğini ispatlama yoluna gitmiştir.

Nevâî, Muhakematü'l-Lügateyn (İki Dilin Mukayesesi) adlı kitabında Türkçe ile Fars dilinin mukayesesini yapar ve Türkçenin güzelliklerini savunur. Bir dil öğretim yöntemi olan ve Kâşgarlı Mahmud'un düşüncelerini açıklamak için seçtiği: Hedef kitleye kendi dilleriyle seslenmek; kendi dilleriyle bir karşılaştırma yapmak fırsatını sağlamak yolunu Ali Şir Nevâî de benimsemiştir. Nevâî'ye göre "Türkçede böyle incelikler, derinlikler, özgünlükler çoktur. Bugüne kadar hiç kimse bunları irdeleyerek meydana çıkarmadığından örtülü kalmıştır."

Türkçenin kökeni hakkında Nevâî, şu bilgiyi verir: "Amma, Türkî ve Farişî ve Hindî asıl 'tullarning' menşeidir ki Nuh peygamber Salavatullahi aleyhning üç oğluga kim Yafes ve Sam ve Hamdur yitüşür..." Eserin giriş bölümünde kitabının ismini niçin Muhakemetü'l-Lugateyn koyduğunu şu şekilde açıklar: "Egerçi barçanı ol hazretning Şerif ismige Muhayyel ve Hümayun elkabıyla müzeyyel kılıbmin, bularnı sair inayetler mukabeles de tutup 'Elmütekellim' ismıga mazhariyetim uzrıga Türki ve sarf lugatı keyfiyeti ve halaykatı şerhıda bu risaleyi cemi kılıp bitirdim. Ve anga(Muhakemetü'l Lugateyn) adı koydum." Ona göre Fars dili derin ve yüksek konular anlatımında geridir. Çünkü Türkçe'nin konuşulmasında ve konularında pek çok incelikler ve özgünlükler

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

düşünülmüştür; en ufak farklar, en uçucu anlamlar için bir çok kelime yaratılmıştır ki bilgili kimseler tarafından açıklanmadıkça anlaşılmaz.

Muhakematü'l-Lugateyn'de Türkçenin Ele Alınış Metodu

Nevâî, eserinin giriş bölümünde yüz Türkçe kelimeyi sıralamış ve sonra bu yüz Türkçe kelimenin Farsça karşılıklarını vermiştir. “Kovarmak, kuruksamak, üşermek, çigrimek, tarımak, aldamak, nikelemek, yetüremek, karalamak, ıngranmak,” gibi. Nevâî aynı zamanda gerekli gördüğü durumlarda bu kelimelerin bazen Arapçalarını da parantez içinde vermiştir.

Kâşgarlı Mahmud'un kuralını vermiş olduğu pekiştirme ekleriyle ilgili olarak Ali Şir Nevâî eserinde: “kıp kızıl, sapsarık, yupyumalak, apaçık, kömgök, yamyaşıl, bunbuz” örneklerini vermiştir. Ayrıca isimlerden isim yapan -cı, -çi ekinin kullanıldığı kelimelerden bir kaçını sıralamıştır: “Şekerci, kuşcı, korukçu, kazcı,” Yazılışları aynı anlamları farklı kelimeler üzerinde de durmuştur:

Ot: ateş

Öt: mürur, geçmek anlamına olan ötmekten emirdir.

Ut: kumarda kazanmak, utmaktan emirdir.

Üt: parça gibi kıllı şeyleri ateşe tutup tüylerini yakarak arıtmak anlamındaki ütmekten emirdir.

3. KİTABÜ'L-İDRAK Lİ-LİSÂNİ'L-ETRAK -ESİRÜ'D-DİN

EBU HAYYAN (1312)

(Türklerin Dilini Anlama Kitabı)

Sözcük ve ekler konusunu ele alan bir dil bilgisi bölümü ve Arap alfabesine göre düzenlenmiş alfabetik Kıpçakça-Arapça bir sözlükten oluşan eser, Kahire'de Gırnatalı Esirü'd-din Ebu Hayyan tarafından yazılmıştır. Dil bilgisi bölümünde Kıpçakçanın ses ve biçim bilgisi ele alınır. Sözlük, yaklaşık 3500 sözcük içerir.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

Eserin öğretim yöntemi tümevarımdır. Yabancı dil öğretim yöntemlerinden dil bilgisi çeviri yöntemi, yapısalcı yaklaşımla kullanılmıştır.

Pratik Türkçe öğretimini amaçlayan eserde ticarî Türkçenin öğretimini hedeflendiği bölümlere de rastlanır.

4. EL-KAVANİNÜ'1-KÜLLİYYE Lİ-ZABTİ'L-LÜGATİ'T-TÜRKiYYE

(XV. yüzyılın ilk yarısı)

(Türk Dilinin Öğrenilmesi İçin Bütün Kurallar)

Diğerleri gibi sözlük içermez, yalnızca dil bilgisi kitabıdır. Araplara Kıpçak Türkçesi öğretmek amacıyla Türkçeyi çok iyi bilen ancak Türk olmayan biri tarafından yazılmıştır. Yaklaşık 500 sözcük içermektedir.

Öğretim yöntemi olarak tümevarım kullanılmıştır. Yabancı dil öğretim yöntemlerinden dil bilgisi çeviri yöntemi, yapısalcı yaklaşımla verilmiştir.

Eserde öncelikli olarak pratik amaçlı Türkçe öğretimi amaçlanmıştır. Yer yer ileri düzey Türkçe öğretimine yönelik bilgilerin verildiği de görülür.

5. KİTABÜ BULGATİ'İ-MÜŞTAK Fİ LUGÂTİ'T-TÜRK VE'L-KİFÇAK-CEMALÜ'D-DİN EBİ MUHAMMED ABDULLAHİ'T-TÜRKİ

(15 yüzyılın ilk yarısı)

(Türk ve Kıpçak Sözcüklerinin Türevlerinin Kitabı)

İlk bölümü adlar, ikinci bölümü eylemlerden oluşan Arapça Türkçe sözlüktür. Yazar 1500 sözcüğü Kıpçakça ve Türkmençe olarak ayırarak ele almış ve örneklendirmiştir. Kitabın bir başka ilginç yönü de yazıların alt alta üç baklava dilimi biçiminde yazılmış olmasıdır.

Tümevarım yöntemiyle yazılmış eser, günlük konuşma Türkçesini öğretmeyi amaçlanmaktadır. Yabancı dil öğretim yöntemlerinden dil bilgisi çeviri yöntemi, karşılaştırmalı dil bilim ilkeleri çerçevesinde kullanılmıştır. Dil bilgisi kurallarının Arapça yapılardan yola çıkılarak açıklanıp örneklendirildiği bölümlerde yapısalcı yaklaşım hakimdir.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

6. ET-TUHFETÜ'Z-ZEKİYYE Fİ-LUGÂTİ'T-TÜRKİYYE

(XV. yüzyılın ilk yarısı)

Arap alfabesine göre düzenlenmiş bir sözlük ve dil bilgisi bölümünden oluşan eserin yazarı belli değildir. Anonim bir kitap olduğu ve XV. yüzyılın ilk yarısında, Mısır'da yazıldığı sanılmaktadır. Başlıca iki bölümden oluşan kitabın birinci bölümünde alfabetik sırayla ayrı alt bölümler biçiminde Kıpçakça adlar ve eylemler, ikinci bölümde ise biçim bilgisi ele alınmıştır. Yaklaşık 2000 sözcük içerir.

Tümevarım yöntemiyle yazılan eserde yer alan sözcükler günlük yaşam Türkçesinden olmakla birlikte dil bilgisi açısından başlangıç düzeyinde değildir. Bu nedenle ileri düzey ve akademik amaçlı Türkçe öğretimine yönelik olduğu söylenebilir. Türkçe öğretim yöntemi olarak dil bilgisi çeviri yöntemi kullanılmıştır.

7. CODEX CUMANİCUS

(XIII. yüzyılın sonu ya da XIV. yüzyılın başı)

(Kuman Kitabı)

Kitabın en önemli özelliği Latin-Gotik harfleriyle yazılmasıdır. İlk 55 yaprak İtalyanlarca, sonraki 26 yaprak Almanlarca yazılmıştır. İçerik olarak Latince-Farsça-Kıpçak Türkçesi sözlüktür. Ticaretle ve günlük yaşamla ilgili 2500 Türkçe sözcük içeren sözlükte ayrıca İncil'den çeviriler, bazı Katolik ilahilerinin çevirileri, Kıpçakça dil bilgisi kuralları ve 47 ata sözü vardır. Kitap misyoner Fransiskan rahiplerinin Kıpçaklara Hıristiyanlığı yaymalarını kolaylaştırmak amacıyla yazılmıştır.

Eserin İtalyanca Codex (İtalyan Kitabı) denen ilk 55 yapraklık bölümü Latin alfabesine göre dizilmiş 1560 sözcük içeren, Latince-Farsça-Kıpçak Türkçesi sözlükle başlar. Ardından sözcüklerin anlamlarına göre öbeklere ayrıldığı 1220 sözcük içeren ikinci bir sözlük yer alır. Buradaki 2680 sözcükten 200'ünün Farsça ve Kıpçakça karşılıkları verilmemiştir.

Eserin Almanca Codex (Alman Kitabı) denen ikinci bölümü Kıpçakça-Almanca sözlükle başlar. Daha sonra Kıpçakça-Almanca ve Kıpçakça-Latince dizinler verilir. Bu dizinlerde bazı sözcüklere örnek cümleler de verilmiştir. Ardından Kıpçak-çaya çevrilmiş dualar, ilahiler, 47 Kıpçak bilmece ve Kıpçakça eklere ilişkin bazı dil bilgisi kuralları yer alır.

Eserin genelinde tümevarım yöntemi hakim olmakla birlikte Almanca Codex'te yer yer tümdengelim yöntemi de kullanılmıştır. İtalyanca Codex'te bazı cümlelerin Latince, Farsça ve Kıpçakça

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

karşılıklarının verildiği bölümde dil bilgisi çeviri yöntemi kullanılmıştır.

Codex Cumanicus, birçok farklı amaçta Türkçe öğretiminde kullanılabilecek bir eser olarak yazılmıştır. Eserde yer alan Hıristiyanlıkla ilgili metinler din eğitimi amaçlı Türkçe öğretimine, ticaretle ilgili bölümler ticari Türkçe öğretimine, günlük yaşamla ilgili sözcüklerin yer aldığı bölümler pratik Türkçe öğretimine örnek sayılabilecek niteliktedir. Bu bağlamda kitabın özel amaçlı Türkçe öğretimine yönelik olduğu söylenebilir.

8. KİTÂB-I MECMÛ-I TERCÛMÂN-I TÜRKÎ VE ACEMÎ VE MONGOLÎ

(XIV. yüzyılın ilk yarısı)

(Türkçe, Farsça ve Moğolcanın Bütün Çevirmenlerinin Kitabı)

14. yüzyılın ilk yarısında yazıldığı tahmin edilen eser; ilki Arapça-Türkçe, ikincisi Moğolca-Farsça olmak üzere iki bölümden oluşur. Adı bilinmeyen Arap bir dilci tarafından yazılmıştır. Sözlükte; renkler, giysiler, yükseklik ve onurla ilgili adlar, insanın dış ve iç unsurları gibi çeşitli ana başlıklar vardır. Sözcükler; bu ana başlıklar altında büyükten küçüğe doğru sıralanan madde başları biçiminde verilmiştir. Yaklaşık 2000 sözcük içerir. Her sözcüğün diğer dildeki karşılığı verilmiştir. Sözcüklerin Türkçesi kırmızı mürekkeple yazılmıştır. Sözlükte ayrıca biçim bilgisel olarak Arapça karşılıklar da verilmiştir. Türkçe olmayan sözcüklerin Arapça ve Farsça olanlarının kökenleri karşılıkları verildikten sonra belirtilmiştir. Sözlüğün ardından biçim bilgisi ve söz dizimi konusu çekimlerle ele alınmıştır.

Sözlükte, tümevarım yöntemi egemen olmakla birlikte dil bilgisi çeviri yöntemi kullanılarak dil öğretimi hedeflenmiştir.

Günlük konuşma Türkçesini öğretmeyi amaçlamakla birlikte çok sayıda ticaretle ilgili sözcük içerdiği için aynı zamanda özel amaçlı Türkçe öğretimine yönelik olduğu da söylenebilir.

9. HİLYETÜ'L-İNSÂN VE HEYBETÜ'L-LİSÂN- CEMÂLÜ'D-DÎN İBNİ MÜHENNÂ

(XI-II. yüzyılın sonu ya da XIV. yüzyılın başı)

(İnsanın Güzel Sıfatları ve Dilin Büyüklüğü)

Farsça, Türkçe ve Moğolca sözcükleri içeren üç bölümden oluşan eserde ayrıca Karahanlıca, Azerice ve Türkmenceye ilişkin özellikler de yer alır. Eserde Azericeden 'bizim Türkçe' olarak söz

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

edilir ve 100'den çok Azerice sanat ve tarım terimi verilir. Dil bilgisi bölümü ve günlük yaşamla ilgili sözcüklerin yer aldığı bölümler de vardır.

Sözlükte tümevarım yöntemi kullanılmıştır. Sözlük, günlük yaşamla ilgili sözcükleri içermesi açısından pratik amaçlı Türkçe öğretimini amaçlamakla birlikte birçok sanat terimi içermesiyle de edebî Türkçe öğretimine yöneliktir. Dil öğretim yöntemi olarak dil bilgisi çeviri yöntemi ağırlıklı olarak göze çarpmaktadır.

B. ÇAĞDAŞ KAYNAKLAR

I. Set Halindeki Kitaplar

1. “Türkçe Öğreniyoruz ORHUN” Dil Öğretim Seti

Doç. Dr. Murat Özbay, Yrd. Doç. Dr. Fahri Temizyürek, **Türkçe Öğreniyoruz ORHUN (8 Ciltlik Öğretim Seti: Ders Kitabı 1, Ders Kitabı 2, Ders Kitabı 3; Çalışma Kitabı 1, Çalışma Kitabı 2, Çalışma Kitabı 3; İleri Düzey, Öğretmen El Kitabı)**, Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı Yayınları: 68, Ankara 2003.

Dil öğretim seti sekiz ciltten oluşmaktadır. Sekiz cildin üçü *Ders Kitabı*, üçü *Çalışma Kitabı*'dır; *İleri Düzey* ve *Öğretmen El Kitabı* diğer ciltlerdir. Ayrıca sette, üç ciltlik ders kitaplarında yer alan metinlerin daha iyi anlaşılabilmesi için dokuz adet *dinleme ve dinleme – anlama ses kaseti* yer almaktadır. Bu kasetlerin metinde nerelerde kullanılacağı kaset ve kulaklık simgeleriyle belirtilmiştir.

Ders Kitabı 1: Toplam 168 sayfa olan eserde, 15 ünite yer almaktadır. Her ünite, ünitenin içeriğine bağlı olarak “dil bilgisi, dinleme ve konuşma, yazma” becerilerine yer verilmiştir. Eserde bu becerilerin pekiştirilmesi için alıştırmalar yer almaktadır.

Ders Kitabı 2: 168 sayfa, 15 ünitelerden oluşan bu kitapta *Ders Kitabı 1*'e göre metinler daha uzun seçilmiştir. Bir yabancı dili öğrenirken okuyarak anlamaya yönelik çalışmalarda diyaloglu metinler, öğrencilerin kelime dağarcıklarını geliştirmede önemli bir işleve sahiptir. Bu ciltte de senaryosu olan diyaloglu metinlere yer verilmiştir.

Ders Kitabı 3: 176 sayfa, 15 ünitelerden oluşan, içerik bakımından birbirinin devamı olan ders kitaplarının üçüncüsü, ilk iki cilde göre daha hacimlidir. Birinci ciltte daha çok bir insanın günlük hayatta iletişimine rehberlik eden; ikinci ciltte teknolojik gelişmelerle

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

hayatımızda meydana gelen değişimleri ele alan; üçüncü ciltte de paylaşılan ortak kültür değerlerini işleyen konulara ağırlık verilmiştir.

Çalışma Kitabı 1, 2, 3: Her üçü de 104 sayfa, 15'er ünitelerden oluşan çalışma kitapları, ders kitaplarında ele alınan konulara paralel olarak hazırlanmıştır. Ders kitaplarında, dört temel dil becerisinden dinleme ve konuşmaya ağırlık verilirken, çalışma kitaplarında, okuma ve yazma becerilerine ağırlık verilmiştir. Hem ders kitapları hem de çalışma kitapları, öğrencilerin anlamını bilmedikleri kelimeleri ya da hatırlayamadıkları kalıplaşmış ifadeleri zihinlerinde canlandırmak için fotoğraf, illüstrasyon ve resimlerle desteklenmiştir. Bunlar ders kitaplarında renkli, çalışma kitaplarında ise siyah beyazdır.

İleri Düzey: 176 sayfa olan bu ciltte, altmış adet metne yer verilmiştir. Bu metinlerde, ağırlıklı edebî türler şiir ve hikâyedir. Bir toplumun kendine has kültürünün en yalın ve özlü bir biçimde anlatılmasına aracı olan bu iki türün metinlerin yarısından fazlasını oluşturması kültür aktarımı açısından önem arz etmektedir.

Öğretmen El Kitabı: 126 sayfa olan eser, günümüzde pek önemsenmeyen, yayınevlerinin yayımlamaya pek yanaşmadığı bir eksikliği doldurmaktadır. *Öğretmen El Kitabı*, hem ders konularının işleniş esnasında hem de öğrenciye yaklaşım konusunda öğretmene rehberlik etmektedir. Ayrıca, sınavlarda ölçme ve değerlendirme açısından öğretmene kaynaklık edecek bir niteliğe sahiptir.

Kuşe kâğıda basılı, 20x28 ebatlarındaki dil öğretim setindeki çalışma kitapları haricindeki diğer ciltler renklidir.

2. GÜNEŞ Türkçe Öğreniyoruz Dil Öğretim Seti

Doç. Dr. Murat Özbay, Yrd. Doç. Dr. Fahri Temizyürek, **GÜNEŞ Türkçe Öğreniyoruz (8 Ciltlik Öğretim Seti: Temel Düzey Ders Kitabı 1, Orta Düzey Ders Kitabı 2, Yüksek Düzey Ders Kitabı 3; İleri Düzey Ders Kitabı 4, Temel Düzey Çalışma Kitabı 1, Orta Düzey Çalışma Kitabı 2, Yüksek Düzey Çalışma Kitabı 3; İleri Düzey Çalışma Kitabı 4)**, Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı Yayınları: 68, Ankara 2003.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

3. HİTİT TÜRKÇE ÖĞRETİM SETİ

Ankara Üniversitesi TÖMER Dil Öğretim Merkezi 2001 yılından başlayarak yeniden yapılanma sürecine girmiştir. Durmaksızın gelişen dünyanın değişen koşullarına uyum sağlayabilmek, kullanılan ders araç-gereçlerini güncelleştirmek, eğitim kalitesini evrensel ölçütlere göre yeniden düzenlemek amacıyla yeni hedefler belirlenmiştir. Bu süreçte tüm TÖMER şubelerinin mevcut yapıları ve standartları gözden geçirilmiş, eğitim anlayışı ve kalitesinin yükseltilmesi için çalışmalara başlanmıştır.

Bu değişim, en önemli ve öncelikli misyonu yabancılara Türkçe öğretmek olan TÖMER’de kullanılan eğitim materyallerinin yenilenmesi çalışmalarıyla başlamıştır.

Türkçe öğretiminde kullanılan ders araç-gereçlerinin yenilenmesi, çağdaş bir içeriğe kavuşturulması düşüncesinden hareketle, yeni bir Türkçe Öğretim Seti hazırlamak için Şubat 2001’de Ankara’da bir proje başlatılmıştır. Bu proje, HİTİT Türkçe Öğretim Seti adını taşımaktadır. HİTİT Türkçe Öğretim Seti, bütünüyle TÖMER’in akademik ve idari personelinin ürünüdür.

Yabancılara Türkçe öğretmek amacıyla hazırlanan HİTİT Türkçe Öğretim Seti, dünyanın pek çok ülkesinde Türkçe öğreten kişi, kurum ve kuruluşların kullanımına sunulmuştur. Türkiye’de ya da yurt dışında Türkçe öğrenmek isteyen yabancıların ihtiyaçlarına cevap vermek üzere hazırlanan bu set, dört temel dil becerisinin (okuma, yazma, dinleme, konuşma) eşit olarak geliştirilmesini sağlayacak öğretim araç-gereçlerini içermektedir. HİTİT Türkçe Öğretim Seti dört bölümden oluşmaktadır.

Ders Kitapları

Hitit Türkçe Öğretim Seti’nin içinde, her biri 16 üniteden oluşan 3 ana ders kitabı (Hitit 1, 2, 3) bulunmaktadır. Hitit 1, Temel Türkçe 1, 2 ve 3 düzeylerine; Hitit 2, Orta Türkçe 1, 2 ve 3 düzeylerine; Hitit 3 ise Yüksek Türkçe 1, 2 ve 3 düzeylerine yöneliktir.

Çalışma Kitapları

Hitit Türkçe Öğretim Seti’nde, ders kitaplarına paralel olarak hazırlanan ve ünitelerle ilgili pekiştirme alıştırmalarını ve sınıf içi uygulamaları içeren 3 çalışma kitabı yer almaktadır.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

Dinleme Kasetleri

Ders kitaplarının içindeki dinleme parçaları ve çalışmalarının yer aldığı, içeriği her düzey için ayrı ayrı belirlenmiş olan toplam 6 kaset bulunmaktadır.

Video Kasetleri

Ders kitaplarına dil bilgisi açısından paralel, kitaplarda yer alan ünitelerden konu bakımından bağımsız video kasetleri de bulunmaktadır. Video kasetleri, Temel Türkçe düzeyi için toplam 16 bölümlük dramalardan, Orta ve Yüksek Türkçe düzeyleri içinse belgesel filmlerden oluşmaktadır.

Ders kitabı içinde yer alan üniteler; konu bütünlüğü içinde ilgili metinler, diyaloglar, dil bilgisi yapıları ve alıştırmalar ile dinleme çalışmalarından oluşmaktadır.

Hitit'in etüdüleri kapsamında, TÖMER'de öğretilen yabancı dillerin ders kitapları biçim ve içerik açısından incelenmiştir. Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesinde dikkat edilmesi gereken noktalar göz önünde bulundurulmuş, Türk kültür özelliklerinin, geleneksel motiflerin kullanılmasına özen gösterilmiştir. Metin ve diyaloglar Türk kültür özelliklerine, yaşam biçimlerine ve sosyal alışkanlıklarına uygun tipik örneklerdir. Özellikle, Yüksek Türkçe düzeyi için hazırlanan kitapların, gündelik hayatın içinden konuşmalar ve metinlerle zenginleştirilmesine, ezbere dayalı, paket bilgilerden arındırılmasına da dikkat edilmiştir.

Bu set, öğrencinin kendi kendine, bir sözlük ve dil bilgisi kitabı yardımıyla da Türkçe öğrenebilmesine olanak tanıyacak şekilde hazırlanmıştır. Düzeylere göre belirlenen dil bilgisi yapıları açıklamalı örneklerle verilmiş, edinilen bilgilerin metinler ve diyaloglar yoluyla pekiştirilmesi sağlanmıştır. Söyleyiş bozuklukları ve anlama zorluklarını gidermek için de ses kasetleri ve video kasetlerinin yazılı materyali destekler nitelikte olmasına özen gösterilmiştir. Dolayısıyla, öğrenilen dilin geliştirilmesi, dil bilgisi yapılarının nerede ve nasıl kullanılabileceği gibi konularda, öğrenci aradığı her şeyi bu setin içinde bulabilecektir.

4. GAZİ TÖMER YAYINLARI

TÖMER tarafından 2000 yılında yayımlanan “Yabancılar İçin Türkçe 1 ve Yabancılar İçin Türkçe Dil Bilgisi 1” adlı kitaplar daha da geliştirilerek 2002 yılında “Yabancılar İçin Türkçe 1, Yabancılar İçin Türkçe 2 ve Yabancılar İçin Türkçe Dil Bilgisi”

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

olarak basımı yapılmış ve her seviyeden Türkiye Türkçesi öğrenmek isteyenlerin kullanımına sunulmuştur.

Yabancılar İçin Türkçe 1

Gazi Üniversitesi TÖMER öğretim elemanlarının oluşturduğu bir komisyon tarafından hazırlanmış bir kaynak kitaptır. Türkoloji merkezlerinde ve TÖMER'lerin "C" kurunda (Türkiye Türkçesini hiç bilmeyenler) öğrenim göreceğ öğrencilere yönelik olup Türkiye Türkçesi öğrenimine yeni başlayan bir öğrencinin 350 saatlik "C" kurunu tamamlayana kadar bütün ihtiyacını karşılayabilmek için hazırlanmıştır. İçerik olarak; "Tanışma", "Hayatımız", "İş Hayatı", "Boş Zamanlarımda", "Evimiz ve Çevremiz", "İnsanlar Ve Meslekleri", "Tarihten Ve Günümüzden", "İnsanlar Ve Meslekler", "İnsanlar ve Buluşlar", "Günlük Hayat", "Memleketimiz, Şehrimiz, Çevremiz", "Sosyal Hayat", "Geçmişte ve Gelecekte", "Sorular ve Hikâyeler", "Hayatın İçinden", "Teşekkür ve Veda" gibi ünite başlıklarıyla bir kompozisyon oluşturulmuştur.

Yabancılar İçin Türkçe 2

Türkoloji merkezlerinde ve TÖMER'lerin "B" ve "A" kurlarında (Türkiye Türkçesini orta ve iyi düzeyde bilenler) öğrenim göreceğ öğrenciler için hazırlanmıştır. Kitap on ayrı bölümden oluşmaktadır. Her bölüm kendi içinde bir konu bütünlüğüne sahip olup, metinler dil bilgisi kitabına paralel olarak hazırlanmıştır. Kitapta yer alan bütün metinler, Türkçenin cümle yapısı ve anlam incelikleri gözetilerek yazılmıştır. Yabancılar İçin Türkçe 2 adlı bu yayında yer alan her metin "Okuma-Anlama", "Yazılı Anlatım", "Sözlü Anlatım", "Dil Bilgisi" bölümleriyle desteklenmiş, metnin üzerine kurulduğı gramer yapıları ve söz kalıpları ilgili bölümlerde incelenmiştir. Ayrıca kitabın sonunda yer alan kelime dizini, önceki bölümlerde öğrenilen yeni kelimelerin alfabetik dökümünü içermektedir.

Bu kitaplarda sadece dil bilgisi öğretimi amaçlanmamış, aynı zamanda okuma, anlama, yazma ve konuşma konuları da yer almaktadır. Yine kitapta aktif olarak kullanılan söz kalıpları verilmiştir. Sözlü anlatım çalışmaları da ayrıca değerlendirilmiştir. Atasözleri ve deyimlerin kolay kavranması için alıştırmalar yapılmıştır.

Yabancılar İçin Türkçe Dil Bilgisi

Türkoloji merkezlerinde ve TÖMER'lerin "C", "B" ve "A" kurunda öğrenim göreceğ öğrenciler için hazırlanmıştır. Öğrencinin gramer açısından ihtiyaç duyacağı bütün konuları kapsayacak şekilde

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

hazırlanmış kaynak bir kitaptır. Dil bilgisi kitabında yer alan konular sadece gramer yapıları açısından değil, aynı zamanda anlam yönünden de ele alınmıştır. Kitaptaki konular kısa ve anlaşılır bir dille anlatılmakla beraber konular, eklenen örnekler ve alıştırmalarla da desteklenmiştir. Dil bilgisi konuları anlatıldıktan sonra bol bol uygulama çalışmaları yapılmıştır. Genellikle boşluk doldurma uygulamaları yapılmıştır.

5. HENGİRMEN, MEHMET, TÜRKÇE ÖĞRENİYORUZ, ENGİN YAYINLARI, ANKARA

Türkçe Öğrenelim Dizisi, yabancılara ve yurt dışındaki Türk çocuklarına Türkçeyi öğretmek için hazırlanmıştır. Bu dizide altı temel kitap vardır. Her kitap için başlıca İngilizce, Almanca, Fransızca, İtalyanca, İspanyolca olmak üzere çeşitli dillerde anahtar kitaplar (glossary) hazırlanmıştır. Böylece altı kitaba ait 132 anahtar kitap olmuştur. Türkçe Öğrenelim Dizisi'nde Türkçeyi evinde ya da okulda öğrenmek isteyenler için video kasetler, ses kasetleri ve VCD'ler hazırlanmıştır.

Türkçe Öğreniyoruz 1-2

Bu iki kitap Nurettin Koç'la birlikte hazırlanmıştır. Türkçe Öğrenelim Dizisi'ndeki birinci ve ikinci kitaplar, temel düzeyde Türkçe öğretmektedir. İlk derslerde tanışma, alış veriş gibi günlük yaşamda çokça karşılaştığımız olaylar üzerinde durulmuştur. Birinci ve ikinci kitaplarda temel konuların yanı sıra temel söz varlığının öğretilmesine özen gösterilmiştir. Bu nedenle bu iki kitabı bitirenler Türkçeyi rahatlıkla konuşabilir ve günlük sohbetler yaratabilir.

Her iki kitapta da 14 ders vardır. Derslerde metinden sonra dil bilgisi konuları işlenmiştir. Konular, işlenirken kuralların tanımı yapıldıktan sonra alıştırmalar yer alıyor. Alıştırma bölümü çok zengin işlenmiştir. Alıştırmalarda önce kelimeler verilir bunlarla ilgili boşluk bırakılarak doldurulması isteniyor. Boşluk doldurma alıştırmaları çok yoğun kullanılıyor.

Türkçe Öğreniyoruz 3

Türkçe Öğrenelim Dizisi'ndeki üçüncü kitapta, orta düzeyde Türkçe öğretilmektedir. Bu kitapta diyalogların yanı sıra düz yazılara, gazete makalelerine, fıkra ve öykülere yer verilmiştir. Orta Türkçede konuşma becerisinin yanı sıra okuma ve yazma

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

becerilerinin geliştirilmesine de özen göstermiştir. Türk kültürünün tanıtımına yer verilmiştir. Bazı derslerin sonunda dil bilgisi çalışmaları yapılmaktadır.

Türkçe Öğreniyoruz 4

Türkçe Öğrenelim Dizisi'ndeki dördüncü kitapta, orta düzeyde Türkçe öğretilmektedir. Bu kitapta diyalogların yanı sıra düz yazılara, gazete makalelerine, fıkra ve öykülere yer verilmiştir. Orta Türkçede konuşma becerisinin yanı sıra okuma ve yazma becerilerinin geliştirilmesine özen göstermiştir. Metinlerin sonunda "Metin İncelemeleri" başlığında metinle ilgili çalışmalar yapılmıştır. Sorulardan sonra da "Tartışma ve Yazma Konusu" başlığı altında konuşma ve yazma çalışmaları vardır.

Türkçe Öğreniyoruz 5- 6

Beşinci ve altıncı kitaplar yüksek derecede Türkçe öğrenmek isteyenler için hazırlanmıştır. Türkçenin bütün inceliklerini öğrenmek ve Türkiye'de üniversite öğrenimi görmek isteyenler beşinci ve altıncı kitaptan yararlanabilir. Bu kitaplarda sosyal ve fen alanlarından ilginç metinlere yer verilmiş, bu konulardaki bütün sözcük ve terimlerin kazanılması amaçlanmıştır. Metinlerden sonra "Sorular başlığı altında metni anlamaya dönük sorular yer almaktadır.

II. DİĞER KİTAPLAR

1. AKSAN, A. Ali, TUZKAPAN, Ergün, TÜRKMEN, Kadir, de WAAL Rein, ADSIZ, Sahir, Türkçemizi Geliştirelim, 9-10 Yaş Grubu İçin; Okuma Kitabı, Schulbuch Verlag, Anadolu, Hückelhoven, 1994.

Kitap, 71 sayfadan oluşmaktadır. Hollanda Eğitim Bakanlığının desteğiyle hazırlanmıştır. Kitapta 20 metinden hareketle bazı konuların kavratılması benimsenmiştir. Mesela; "Dağları Aşıp Ovaları Geçerken" adlı metnin konusu, Türkiye'nin doğal yapısıdır.

Metinler resimlerle desteklenerek verilmiştir. Kaynak Bölümü'nde metinlerin içeriğindeki bazı kelimeler hakkında bilgiler verilmiştir. Mesela; Hammadde ve Ürün başlığında verilen metinle ilgili olarak, bir ağaç resminde "Ben bir hammaddeyim" sözü vardır ve bir mobilyanın nasıl ürün haline dönüştüğü 11 resimle ve bu resimler konuşurularak veriliyor.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

Kitabın sonunda da sekiz sayfalık sözlük bölümü vardır.

2. AKYÜZ, Kenan, Yabancılar İçin Türkçe Dersleri, Konuşma, Okuma, Ankara Üniversitesi Basım Evi, 4. b. Ankara, 1976.

Toplam 228 sayfalı küçük ebatlı bir kitaptır. Kitap, Konuşma ve Okuma bölümlerinden oluşur. Her bölüm de ikiye ayrılır.

Kitabın bir yüzünde Türkçe kullanımı, diğer yüzünde ise İngilizce karşılığı vardır.

Konuşma I. Bölümde selamlamak, tanışma, yol sormak, adres sormak, aile, sayılar, okul, mevsimler, insan vücudu, saat, yön, hava, ölçüler, giyim eşyası; Konuşma II. Bölümde maddenin özellikleri, bazı hayvanlar, bazı ağaçlar, postahane, mektup yazmak, Türk mutfağı vb verilmiştir. Mesela; aile bölümünde anne, baba, oğul, ağabey, erkek kardeş, kız kardeş, abla, büyük baba, büyük anne, çocuk, kardeş, amca, dayı, teyze, hala, yeğen kelimeleri ve bunların İngilizce karşılıkları verilmiştir.

Okuma bölümü, daha geniş ele alınmıştır. Burada farklı türlerde metinler yer almaktadır. Bu metinler işlenmemiştir. Sadece metin hâlinindedir. Edebî türlerin dışında spor, sinema, radyo, sağlık, sanat gibi alanlardan da metinler vardır.

3. AYDIN, Özgür, Yabancı Dil Olarak Türkçe Dilbilgisi Öğretimi, Üretken Dönüşümlü Dilbilgisi Kavramının Kısa Bir Tanıtımı, Ankara, 1996.

Kitap 106 sayfadır. Dört bölümden oluşmaktadır.

1. Dilbilgisi Kavramı ve Dilbilgisi Öğretimi
2. Üretken Dönüşümlü Dilbilgisi (ÜDD)'nin Temelleri,
3. Öğretimde ÜDD: Bazı Uygulamalar,
4. Sonuç

Dilbilgisi kavramı, geniş bir şekilde irdelenmiş ve dilbilgisinin yabancı dil öğretimindeki yeri tartışılmıştır. Üretken Dönüşümlü Dilbilgisi temel kavram ve ilkeleriyle tanıtılmakta ve açıklayıcı uygulamalar sunulmaktadır. Üçüncü bölümde doğrudan öğretim uygulamalarına ilişkin örnekler verilmektedir.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

Birinci bölümde dilbilgisi kavramı üzerinde durularak dilbilimi ile çeviri ilişkisi irdeleniyor. Dil öğretiminde kullanılan yöntemlerle Dilbilgisi Çeviri Yöntemi ele alınıyor.

İkinci bölümde Üretken Dönüşümlü Dilbilgisi'nin temelleri açıklanıyor. Chomsky'nin Üretken Dönüşümlü Dilbilgisi'ni ele alışı, tümce kuramı, dil yetisi, derin yapı, yüzey yapı izah ediliyor. Kelimeler farklı gruplandırılarak anlamlarda farklılıklar elde edilebileceği, kalıpların ele alınış şeklinin de bunu sağlayacağı anlatılıyor.

Üçüncü bölümde bazı uygulamalar yapılmıştır. Mesela; zaman kavramı ele alınarak mış'ın bir zaman olarak değil, kip eki olarak kabul edilmesi ve yabancılara bunun anlamı şu şekilde verilmesi gerekir: öğrenme, fark etme, inanmazlık, öğrenme, düşünme.

Sonuç bölümünde Üretken Dönüşümlü Dilbilgisi'nin bilinmesinin dilbilgisi öğretiminde sağlayacağı faydalar ele alınmıştır. Dilbiliminin önemi üzerinde durulmuştur.

4. CAN, Kaya, Yabancılar İçin Türkçe İngilizce Açıklamalı Türkçe Dersleri, ODTÜ, Ankara, 1991

Kitap 23 dersten oluşmaktadır. Yazar, kitaba Türkçenin temel özelliklerini anlatarak başlamış. Kitap, yabancılara Türkçe öğreten bir kitaptan ziyade bir dilbilgisi kitabı hüviyetindedir. Ses bilgisinden başlayarak Türkçenin temel dilbilgisi kuralları verilmiştir. Başlıkların hepsinde İngilizce karşılıkları da verilmiştir. Dilbilgisi kuralları anlatıldıktan sonra bolca örnekler verilmiş ve alıştırma çalışmaları yapılmıştır. Çoğu zaman kuralların da İngilizce karşılıkları verilmiştir.

Yazar 18. derste temel matematik terimlerini vermiştir.

Derslerin düzenleri değişiktir. Bazı derslerde sadece dilbilgisi kuralları verilirken bazı derslerde okuma parçaları önce verilerek dilbilgisi anlatılmıştır. Okuma parçalarında da bazen metinle

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

ilgili sorular verilmiş bazen de kelime ve deyim çalışmaları da yapılmıştır.

Okuma parçaları rast gele seçilen veya oraya yerleştiren parçalar değildir. Bölümde hangi konu işlenecekse, o konuyla ilgili metinler seçilmeye çalışılmıştır. Her okuma parçasının ardından, parçanın daha iyi anlaşılması için sorular sorulmuş. Ayrıca konu ile ilgili muhtelif test soruları hazırlanmıştır.

Kitabın genel anlatımına bakacak olursak, Türkçe bilgisi vasatın üzerinde olanlar için hazırlandığı söylenebilir. Okuma parçalarında da bunu görmek mümkündür.

Kitapta Kendinizi Sınavınız başlığı altında üç adet test vardır. Ayrıca kitabın sonunda da 41 sayfalık ek alıştırma çalışmaları yapılmıştır.

5. DEMİRCAN, Ömer, Yabancı-Dil Öğretim Yöntemleri, (Yardımcı alanlar, öğrenme ve öğretme yolları, yabancı-dil öğretiminde uygulanan yaklaşım ve yöntemler) Can Ofset, İstanbul 1990.

Kitapta yazar, dilbilimi ve bölümlerini açıklayarak ilk bölümü oluşturmuştur. Bu bölümde yazar, “İletişim” başlığı altında ana dil, yabancı dil ve iki dillilik kavramları üzerinde durmuştur. Daha sonra da dilbilimin diğer alanlarıyla ilgili bilgi vermiştir.

2. bölümde yazar, “Öğretim” başlığı altında öğrenme ve öğretme kavramlarını açıklamıştır. Bu kavramları tarihî perspektifinden ele alarak günümüzde yüklendikleri anlama ulaşmıştır. Öğrenme stratejileri üzerinde durarak yabancı dil öğretimindeki önemi vurgulanmıştır. Öğretme başlığı altında öğrenmenin tanımı yapılarak bireysel ve öğretmenle öğrenme ilişkisi üzerinde durulmuş, öğretmenin öğretmensiz olamayacağı kanısına varılmıştır. Çeşitli öğretme yaklaşımları üzerinde durularak köy enstitülerindeki öğrenme ve öğretme etkinlikleri anlatılmıştır.

Gelişim bölümünde yazar, yaklaşım ve yöntem kavramlarını açıklayarak bunları sınıflandırır. Yazar yaklaşım ve yöntemleri ele

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

alırken tarihsel gelişimlerini açıklar. Eskiçağdaki durumları izah edildikten sonra tarihî seyir takip edilerek yöntemler açıklanır. Yazara göre yöntemler şunlardır: 1. Dilbilgisi Yöntemi: Bu yöntem içinde biçimsel yaklaşım, sözlü yaklaşım görsel yaklaşım, konusal yaklaşım doğal yaklaşım anlatılır. 2. Çeviri Yöntemi, 3. Dilbilgisi-Çeviri Yöntemi, 4. Jacotot Yöntemi, 5. Akılcı Yöntem, 6. Özümleme Yöntemi, 7. Sesbilimsel Yöntem, 8. Sauveur-Heness Yöntemi, 9. Doğal Yöntem, 10. Diziler Yöntemi, 11. Ruhselimsel Yöntem, 12. De Sauze Yöntemi, 13. Berlitz Yöntemi, 14. Seçmecî Yöntem. Daha sonra yazar, yaklaşımları açıklar.

6. DEMİREL, Özcan, Yabancı Dil Öğretimi, 4. Baskı, PegemA, Ankara 2007.

Kitap, sekiz bölümden oluşmaktadır. 1. bölüm Türkiye’de Yabancı Dil Öğretimi, 2. bölüm Yabancı Dil Öğretimi İlkeleri, 3. bölüm Yabancı Dil Öğretimi Yöntemleri, 4. bölüm Yabancı Dil Öğretim Teknikleri, 5. bölüm Yabancı Dil Dersinin İşlenişi, 6. bölüm Yabancı Dil Öğretiminde Ölçme Ve Değerlendirme 7. bölüm Yabancı Dil Öğretim Etkinliklerini Planlama konularını ele almaktadır. Son kısımda ise ekler vardır. Eklerde Avrupa Dil Gelişim Dosyası, Europass, Dil Öğrenenler İçin Rehber bölümleri vardır.

Yazar, yabancı dil öğretiminin tarihsel boyutunu işleyerek kitaba başlar. Daha sonra bugünkü okul programlarındaki yerini değerlendirir.

İkinci bölümde yazar, öğretimin temel ilkelerinden yola çıkarak, bunların yabancılara dil öğretiminde nasıl kullanılacağı hakkında bilgi verir.

Eser, yabancı dil öğretiminde uygulanması gereken yöntem ve tekniklerin verilmesi bakımından değerlidir. Bu yöntem ve teknikler derli toplu olarak bu kitapta yer almaktadır. Ayrıca kitapta ana dili öğretiminde kullanılan yöntem ve tekniklerle, bir dilin yabancı dil olarak öğretilmesindeki farklılıkları da açıklamaktadır.

Beşinci bölümde yazar, dört temel dil becerisinin öğretimi üzerinde durmuştur. Bu becerilerin kavratılmasında ulaşılabilecek düzey belirtilmiş, yapılacak etkinlikler açıklanmıştır. Konuşma eğitiminde telaffuz çalışmalarının önemi özellikle vurgulanmıştır.

Yabancı dil öğretim etkinliklerinin planlanmasında yıllık, ünite ve günlük planların nasıl yapılacağı örneklerle izah edilmiştir. İngilizce, Almanca ve Fransızca örnek planlar yapılmıştır.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

7. GENCAN, Tahir Nejat, Türkçe Öğreniyorum, Yabancı Uyruklu Öğrenciler İçin, 4. bası, Okan Yayıncılık, İstanbul, 1985.

Kitap 231 sayfadır. Kitapta metinler verilerek bu metinlerden hareketle Türkçe öğretilmeye çalışılıyor. İlk metinler nispeten kolay olmasına rağmen çoğu anlaşılması zor metinlerdir.

Kitapta metinle ilgili sorular “Konuşturmalar” başlığı altında ele alınmıştır. Bu bölümden sonra “Dilbilgisi” vardır. Buralarda kurallar kısaca anlatılıp daha sonra “Alıştırmalar” yapılmaktadır. Örnek olarak Ayasofya isimli metin şöyle işlenmiştir. Metinden sonra Konuşturmalar kısmında: –Ayasofya, İstanbul’un hangi semtindedir? – Ayasofya’yı ziyaret ettiniz mi? – Dikkatinizi en çok çeken nedir? – İlk yapılanlar ne olmuştur? gibi sorular vardır. Dilbilgisi bölümünde metinden birkaç zarf alınmış bundan hareketle zarfın tanımı yapılmış ve üstünlük zarfları anlatılarak örnekler verilmiştir. Alıştırmalarda ise birkaç sıfat verilerek bunlara zarf eklenmesi istenmiş; metinden bir cümle verilerek anlam çözümlemesi yapılmış ve metinden birkaç fiil verilerek bunlara zarf eklenerek cümle kurulması istenmiştir.

Son kısımlarda XX. yüzyıl Türk edebiyatından 7 metin verilmiş ve bu metinlerdeki bazı kelimeler açıklanmıştır. Bu bölümden sonra da 30. sayfada dilbilgisi konuları işlenmiştir. Dilbilgisi konuları fonetik, morfoloji ve sentaks bölümlerinden oluşmaktadır.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

8. KOÇ, Nurettin, Yabancılar İçin Türkçe Dilbilgisi, Güzel Türkçeyi Öğreniyorum I-II- III., Öğrenci Kitabı, İnkılap Yayınları, İstanbul, 1994.

Kitap, dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm, Ses Bilgisi; ikinci bölüm, Sözcük Türü; üçüncü bölüm, Sözcük Öbeği; dördüncü bölümde Tümce işlenmektedir.

Kitapta resimler de kullanılarak seslerin, kelimelerin ve kelime gruplarının öğretimi yapılıyor. Kitap, seslerin öğretimiyle başlıyor. Mesela; e sesi için et, el ve ev resimleri vardır. -Bu ne? -Et.

Sesler, ses uyumları, vurgu, ulama gibi kurallar genişçe ele alınıyor ve 73 sayfada izah ediliyor.

İkinci bölümde sözcük türleri öğretiliyor. Burada da resimlerden bolca faydalanılıyor. Kelimeler, resimlerle kavratılırken, aldığı ekler, çeşitleri, kullanım yerleri de veriliyor.

Üçüncü bölümde de eylem, ad, ilgeç, belirteç öbekleri de örneklerle ve cümlelerde kullanılarak öğretiliyor.

Son bölümde de cümle türleri verilmektedir.

9. SEBÜKTEKİN, Hikmet, Turkish for Foreigners, Yabancılar İçin Türkçe 1-2, Boğaziçi Üniv. Yayınları, İstanbul 1997.

Bu kitap, Türk dilinin İngilizce konuşanlara öğretilmesi için kullanılan yöntem, kulak-dil alışkanlığı yaklaşımının genel ilkelerine ek olarak diğer yöntemlerden de bilinçle seçilmiş uygun özellikleri içermektedir. Kitap, öncelikle, yüksek öğrenim gören başlangıç düzeyindeki öğrenciler için hazırlanmış olup 1969 yılından bu yana Michigan Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi ve çeşitli ülkelerin birçok yüksek öğretim kurumunda başarıyla kullanılmıştır. Yabancı öğrencilerin pek çoğunun İngilizceyi ikinci dil olarak konuştuğu göz önüne alınırsa, bu kitabın Türkçe öğretiminde daha geniş bir kitleye yönelik olduğu söylenebilir. Aslında **Yabancılar İçin Türkçe** adı da bu düşünceden kaynaklanmaktadır.

Kitapta toplam 24 ders vardır. Her derste farklı kuralların benimsenmesi vardır. Bazı dersler de tekrardan oluşur.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

10. SERİN, Muammer, TAYLAN Eser E., Alıştırma Kitabı, Boğaziçi Üniv. Yayınları, 2. b., 1997.

Kitap, H. Sebüktekin'in "Yabancılar İçin Türkçe" adlı kitabına yardımcı ders kitabı olarak hazırlanmıştır. Bu yüzden konu sıralanışında Sebüktekin'in kitabındaki sunuluşa bağlı kalınmış. Kitap toplam 22 dersten oluşmaktadır. Her derste, alıştırmalar verilmeden önce kısa bir dilbilgisi açıklaması verilerek konu tekrarı yapılmış olur.

Kitaptaki konuların ve alıştırmaların hem Türkçe, hem de İngilizce açıklamaları verilmiştir. İşlenen dilbilgisi konuları, dil kullanımını geliştirmeye yönelik değişik türden alıştırmalarla sunulmuştur. Alıştırmalarda, gündelik dilde en çok kullanılan kelimelere yer verilmiştir. Ayrıca kelime hazinesini geliştirmek için bazı alıştırmalar verilmiştir. Alıştırmalarda, öğrencilerin yeni karşılaştıkları kelimelerin karşılıkları verildiği gibi kitabın sonunda da alfabetik sıraya göre bütün kelimelerin karşılıkları verilmiştir.

11. TÜRKER, İbrahim, Türkçe Dersleri (Dil- Kültür-Sosyal Bilgiler) 5-6, Önel Verlag, Köln.

Altı bölümden oluşan kitapta Almanya'da yaşayan Türk çocuklarına Türkçe öğretmek amaçlanmıştır.

12. ZÜLFİKAR, Hamza, Yabancılar İçin Türkçe Dilbilgisi, Ankara Üniv. Türkçe Kursu Yayınları, 1980.

Bu kitap, Ankara Üniversitesinde Türkçe kursuna devam eden öğrenciler ve yabancı ülkelerde Türkçe öğrenmek isteyenler için yazılmıştır. Türkiye Türkçesi ile ilgili yabancı ülkelerde pek çok kitap yazılmıştır. "Ancak, yabancı dillerde yazılmış olan bu kitaplar, kendi milletlerinin öğrencilerine, kendi dilleri ile hitap etmektedir. Ayrıca bu dilbilgisi kitapları Türkçenin yapısına göre ele alınmamış, kısacası Türkçe olarak, yabancılar için henüz doğru dürüst bir dilbilgisi yazılmamıştır." (Önsöz)

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

Yabancılara bir dilbilgisi kitabı hazırlanırken kuralların basit yöntemlerle ifade edilmesi gerekir. Kitapta açıklaması net olarak yapılamayan bazı kuralların İngilizce, Arapça ve Farsça karşılıkları verilmiştir. Kurallar ayrıntılara girilmeden ana hatları ile verilmiştir.

Konular anlatılırken klasik dilbilgisi sıralanışı takip edilmemiş, daha çok yabancıların ihtiyaç duyabileceği bir tanzim yoluna gidilmiştir.

Konular arasında küçük metinlere yer verilmiştir. Bu metinler konunun anlaşılmasına yardımcı olması amacıyla işlenmiştir. Bunların yanı sıra bolca örnek ve alıştırmalar yapılmıştır.

13. AYTAC, Hüseyin- ÖNEN, M. Ağâh, Yabancılar İçin Açıklamalı Uygulamalı Türkçe, Ayyıldız Matbaası, Ankara 1972.

14. BAŞKAN, Özcan, Yabancı Dil Öğretimi, İlkeleri ve Çözümler, İst. Ün. Ed. Fak. Yayını No:1475, İstanbul, 1969.

15. ERSEN-RASCH, Margarete, Türkisch für Sie: Sizin İçin Türkçe; Türkisch für Sie, Worschatz-Schlüssel: Sizin İçin Türkçe, Kelime Hazinesi-Anahtar; Türkisch für Sie, Grammatik: Sizin İçin Türkçe, Dilbilgisi, Max Hueber Verlag, Müncher, 1980.

16. GÖNENÇEN, Şerafettin, Turkish For Foreign Learners: Yabancı Öğrenciler İçin Türkçe, Ayyıldız Matbaası, Ankara.

17. GÜRE, Mansure, Türkisch Im Deutschen Sprachgebiet: Almanca Yoluyla Türkçe, Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A. Ş., İstanbul 1980.

18. HARKORT, Klaus Liebe , Türkisch für Deutsche: Almanlar İçin Türkçe, Farnkfurt: Scriptor, 1989.

19. KOÇ, Nurettin- Mesut Akça, Yabancılar İçin Temel Türkçe I, Genel Kurmay Başkanlığı Yay. Ankara, 1979.

20. KOMİSYON, Yurt Dışındaki İşçi Çocukları İçin Türkçe, Türk Kültürü ile Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretim Programı, Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı, Ankara, 1986.

21. LEWIS, G. L., Turkish Grammar, Oxford University Press, 1967.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

-
22. MARDİN, Yusuf, Turkish Phrase Book, Haşet Kitabevi, İstanbul, 1984.
 23. MARDİN, Yusuf, Collogual Turkish , Haşet Kitabevi, İstanbul, 1984.
 24. SAVAŞCI, Özgür, Türkçe Öğreniyorum. Türkisch Aktiv I, Dil Bilgisi Çalışma Kılavuzu, Langenscheidt Verlag, München, 1989.
 25. ŞEMS, Hüseyin, Türkçeyi Kısa Sürede Öğretmensiz Öğrenme, Beyrut, 1974.
 26. TANIŞ, Asım, Corso di Lingua Turca Moderna, İstanbul, 1975, 567 s.
 27. UNDERHILL, R. , Turkish Grammar, The MIT Press, 1985.
 28. UYSAL, Sermet Sami, Yabancılara Türkçe Dersleri, İstanbul Üniversitesi Yabancı Diller Okulu Yayınları, İstanbul 1979.
 29. UYSAL, Sermet Sami, Yabancılara Türkçe Dersleri. Konuşma, Okuma, Yazma ve Dil Bilgisi, İstanbul Sermet Matbaası, İstanbul 1979.
 30. UYSAL, Sermet Sami, Yabancılara Türkçe Dersleri I-II-III, İstanbul Üniversitesi Yabancı Diller okulu Yayını, İstanbul, 1977. 162 s., 217 s., 247 s.
 31. VURAL, Gürkan, Yabancılar İçin Türkçeye Doğru I-II-III, Öz-Eğit-Der Yay., İstanbul, 1996.
 32. Yabancılara Pratik Türkçe Dersleri, Haşet Kitabevi, 1998.
 33. YAYLI, Derya; BAYYURT, Yasemin, Yabancılara Türkçe Öğretimi. Anı Yayıncılık. 2009.
 34. YILDIRIMALP, Müfit, A Pratical Course in Turkish Yabancılara Pratik Türkçe Dersleri, Doruk yayıncılık, Ankara 1996.

III. TEZLER

1. BARIN, Erol, Yabancılara Türkçenin Öğretiminde Bir Model Denemesi, G. Ü., Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1992.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

Girişte dilin tanımını, dilin insan hayatındaki yeri, dilin kültür taşıyıcılığı ve insanların yabancı bir dili öğrenme sebepleri anlatılmıştır.

Tez, iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde genel anlamda dil öğretim metotları üzerinde durulmuştur. Bu metotlar, öncelikle 1.Okuma Anlamaya Dayalı Metotlar, 2.İşitme ve Konuşmaya Dayalı Metotlar, 3.İşitme ve Görmeye Dayalı Metotlar, 4.Dinleme-Konuşma- Okuma ve Yazmaya Dayalı Metotlar 5. Ezbere Dayalı Metotlar, 6. Söz ve Yazıya Dayalı Metotlar, 7. Taklide Dayalı Metotlar, 8. Kelime Öğretimine Dayalı Metotlar olarak ele alınıp tasnif edilmiştir. Bu tasnif dışında asıl kabul gören yöntemler olarak A. Dilbilgisi-Çeviri, B. Düzvarım (Direct) Metod C. Kulak Dil Alışkanlığı, D. Bilişsel Öğrenme, E. İletişimci ve F. Seçmeli yöntemler izah edilmiştir.

Teknikler anlatılırken öncelikle gruba dönük ve kişiye dönük teknikler olarak ifade edilip kendi içinde bunlar tasnif edilmiştir. Yabancı dil öğretiminde kullanılan araçlar da görmeye dayalı araçlar, işitmeye dayalı araçlar ile görmeye ve işitmeye dayalı araçlar olarak tasnif edilmiştir.

Türkiye’de yabancı dil öğretiminde kullanılan metodoloji hakkında bilgi verilerek ana dili Türkçe olanlara Türkçenin öğretimi, ana dili Türkçe olmayanlara Türkçe öğretimi ve iki dillilere Türkçenin öğretimi konuları izah edilmiştir.

İkinci bölümde yabancılara Türkçenin öğretimi ele alınmıştır. Bu bölüm kendi içinde A. Türkçenin Yabancılara Öğretim Tarihi Gelişimi B.Türkçenin Öğretiminde Karşılaşılan Temel Unsurlar, C. Türkçenin Öğretiminde Dikkat Edilecek Temel Unsurlar ve Ç. Yabancılara Türkçenin Öğretiminde Takip Edilecek Temel Unsurlar başlıkları altında izah edilmiştir.

Teze göre yabancılara Türkçe öğretiminde dört temel becerinin kazandırılması amaçlanmalıdır. Bunların nasıl kazandırılacağı tezde yer yer örnekler verilerek anlatılıyor. Bunu kazandırmanın dil öğreniminde asıl olduğu ifade ediliyor.

Tezin sonunda da çözüm ve öneriler dile getirilmiştir. Kaynakça bölümünden önce tarihî bir kaynakçaya yer verilmiştir.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

2. BENHÜR, M. Hadi, Türkçenin Yabancılara Öğretiminde Tartışılmayan Ana Kavramlar, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara, 2002.

Tezde yabancılara Türkçe öğretiminin ana kavramları ele alınmıştır. Yabancılara Türkçe öğretimi tarihinden kısaca bahsedildikten sonra tezin asıl binasını oluşturan Yabancı Dil Öğretiminde Temel İlkeler başlığıyla üç bölüm halinde Türkçe öğretiminin nasıl yapılması gerektiği vurgulanmıştır. Bu bölümler, Öğretim Öncesi Hazırlıklar, Öğretimde Uyulması Gereken Ölçütler ile Ölçme ve Değerlendirme bölümleridir.

Tezde yöntemler konusu teferruatlıca ele alınmıştır. Toplam on üç öğretim yöntemi ele alınmış ve bunlar açıklanmıştır. Yöntemler açıklanırken yöntemin kullanılabilirliğinin yanı sıra sınırlılıkları üzerinde de durulmuştur. Teknikler, Grupla Öğretim Teknikleri ve Bireysel Öğretim Teknikleri olarak iki başlık altında ele alınmıştır.

Ders araç gereçleri olarak ders kitapları, öğretmen kitapları, alıştırma kitapları, dizin, resim, çizim, karikatür, elektronik araçlar ele alınmıştır. Ders kitabı hazırlanırken özellikle dikkat edilmesi gereken hususun dilbilgisi konularının sıralanışı olduğu tezde belirtilmiştir.

Dört temel beceri anlatılırken becerinin tanımı yapılarak becerilerin öğretilmesinde beceriden önce, beceri uygulanırken, beceriden sonra yapılacaklar izah edilmiştir. Bunlara yönelik uygulama örnekleri de verilmiştir.

Ölçme ve değerlendirme bölümünde ise kur sistemi esas alınarak ölçme ve değerlendirme yapılması gerektiği ifade ediliyor. Temel, orta ve yüksek olarak tasnif edilerek ölçme ve değerlendirmenin buna göre yapılması gerektiği anlatılıyor. Ayrıca becerilerin ölçülmesinde de bunlara uyulması gerektiği vurgulanıyor. Ölçme ve değerlendirme örnekleri veriliyor.

3. DURUKAN, Oktay, Yabancılara Türkçe Öğretimi, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, Kayseri, 1999.

Tez iki bölümden ibarettir. Birinci bölüm; teorik açıklamalara, ikinci bölüm ise uygulamalara ayrılmıştır. Birinci bölümde Yabancılara Dil Öğretim Yöntemlerinin Oluşumunda Temel Koşullar, Yabancı Dil Öğretiminde Uygulanan Yöntemler, TÖMER Yöntemi, Türkçenin Yabancılara Öğretiminde Derslerin Nitelik ve

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

İşlevleri, Yabancı Dil Öğretiminde Çağdaş Eğitim Ortamı ve Yabancı Dil Öğretiminde Eğitim Araçları konuları ele alınmıştır. Bu bölüm kısa tutulmuş asıl ağırlık uygulama çalışmalarına ayrılmıştır.

İkinci bölümde uygulamalar Temel Türkçe 1, Temel Türkçe 2, Orta Türkçe 1, Orta Türkçe 2, Yüksek Türkçe 1, Yüksek Türkçe 2 kısımlarında işlenmiştir. Uygulamalar, Dilbilgisi, Dikte, Dinleme Anlama, Okuma Anlama şeklinde ele alınmıştır. Konular sıralanırken belli bir sisteme göre hareket edilmiştir. Mesela kipler şu sırayla verilmiştir: Temel Türkçe 1 kısmında, sırasıyla şimdiki zaman, belirli geçmiş zaman, gelecek zaman; Temel Türkçe 2 kısmında, istek kipi, geniş zaman; Orta Türkçe 1’de, emir (cümle çeşidi olarak verilmiştir.) dilek kipi, şart kipi, belirsiz geçmiş zaman; Yüksek Türkçe bölümünde de birleşik zamanlar verilmiştir.

Orta Türkçe 2 bölümünde edilgen eylemler 7 ders olarak şöyle işlenmiştir. Edilgen eylemin tanımı şöyle yapılmıştır: “Cümlede özne yoksa veya önemli olan nesneyse cümle edilgen olur.” Örnek; Ali bardağı kırdı. Bardak kırıldı. Daha sonra eylemin hangi eklerle nasıl edilgen yapılacağı anlatılıp edilgen cümlelerde gerçek özne belirtiliyorsa tarafından kelimesi ya da –ca ekinin kullanılacağı ifade edildikten sonra örnekler veriliyor.

4. ÖZ, Nurdane, Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Ad Durum Ekleri ve Bir İzence Önerisi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2002.

Tezin konusu şu şekilde ifade edilmektedir: “Bu tez çalışmasının konusu; durum kavramı, eylemin ada durum yüklemesi ve durum eklerinin Türkçe öğrenen yabancılara öğretimidir. Tezde, bu konu doğrultusunda hazırlanmış bir izence örneği sunulmuş ve bu izlencenin nasıl uygulandığı anlatılmıştır. Bu izence, durum ve eylem ilişkisinden hareketle hazırlanmıştır.” (Sonuç)

Tez beş bölümden oluşmaktadır. I. Bölüm olan Giriş bölümünde tezin konusu, tezin amacı, tezin önemi, yöntemi üzerinde durulmuştur.

II. bölümde Kuramsal Çerçeve başlığı altında alt başlıklar olarak şunlar vardır. 1. Dilbilgisi Kavramına Genel Bir Bakış, 2. Yabancı Dil Öğretim Yöntemlerinde Dilbilgisi, 3. Yabancı Dil Öğretiminde Destekleyici Etkinlikler, 4. Durum Kavramı ve Türkçede Durum.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

III. bölümde “Türkçede ad durum eklerinin öğretimine ilişkin bir izlençe önerisi” yapılmaktadır. Bu izlençe önerisinde örneğin –Dan durum eki şöyle anlatılmıştır: Bu ekin geçtiği dört cümle tahtaya yazılır. Türkiye’ye nereden geliyorsun? Almanya’dan geliyorum. Okuldan eve nasıl gidiyorsun? Genellikle okuldan eve otobüsle gidiyorum. Bu eklerin hem yönelme hem de çıkma ifade ettiği belirtiliyor. Bu ekin başka işlevleri de olduğu belirtilip sadece çıkma yönü üzerinde duruluyor. Bu ekin kendisinden önce gelen kelimelerle nasıl ünlü ve ünsüz kurallarına uyduğu örneklerle anlatılıyor. Sonra da alıştırma örnekleri verilerek konu tamamlanıyor.

IV. bölümde bulgular ve yorumlar vardır. Son bölüm ise sonuç bölümüdür. Sonuç bölümünde yabancı öğrencilerin durum eklerini karıştırdıkları örneklerle anlatıldıktan sonra bu izlençenin uygulanmasıyla bu yanlışların en aza indiği ifade ediliyor. Sonuç olarak da “izlençe almak durum eklerinin öğretimdeki başarıyı artırdığı” ifade ediliyor. Tezin sonunda da Ekler bölümünde iki test örneği ve bunların cevapları yer almaktadır.

5. ADIGÜZEL, M. Sani, Herbert Jansky’nin Ana Dili Olanlara Türkçe Öğretim Metodu, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1999.

6. AKÇA, Deniz, Türkiye’de Yaşayan Yabancıların Çocuklarının Yabancı Dil Eğitiminde Masalın Etkisinin Araştırılması, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 2001.

7. AKDOĞAN, Gülser, Yabancıların Türkçe Öğreniminde Ad Durumu ve Çekim Açısından Sık Rastlanan Yanlışlar ve Nedenleri, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 1993.

8. ALTINER, İsmail, Üniversitelere Giriş Sınavlarında (ÖSS-ÖYS-YÖS) Yabancı Dil ve Ana Dil Olarak Türkçe Testleri ile Yabancılar İçin Türkçe Kitaplarındaki Türkçe Testleri Üzerine Açıklayıcı ve Eleştirel Bir Yaklaşım, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi 1998.

9. AYDIN, Özgür, Ana Dili İngilizce Olan Öğrencilerde Türkçenin Sözdizimine İlişkin Olumsuz Aktarım Yanlışları, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi 1992.

10. BALCI, Sami, Türkçenin Ana Dili ve Yabancı Dil Olarak Öğretimi Üzerine Bir Araştırma, Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1994.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

11. BARIN, Erol, Grameri Türkçe Olan Topluluklara Türkiye Türkçesinin Öğretimi, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1998.

12. ÇAKIR, Abdülvahit, The Teaching of Turkish As A Foreign Language (TOTFL), Gazi University, The Institute of Social Sciences, Ankara, 1989.

13. DEMİREZEN, Nilüfer, 20. Yüzyılda Fransızlara Türkçe Öğretmek Üzere Yapılan Çalışmaların Bir Değerlendirilmesi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 2000.

14. DİLEK, İbrahim, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Özgün Metinlerle Çalışma Yolları, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1995.

15. DİLİDÜZGÜN, Şükran, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Yazınsal Metinler, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1995.

16. ERSOY, Sergül, Türkçe Öğrenen Yabancıların Yazılı Anlatım Yanlıklarının Dil Bilgisi Açısından Değerlendirilmesi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1997.

17. ERYILMAZ, Erbil , Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi: Dilbilimsel Açısından Sistematik Bir Yaklaşım, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara 1996.

18. GÜR, Hakan, Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğrenenlere Yönelik Tek Dilli Sözlük Oluşturmada Ölçütler, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, 1999.

19. HENGİRMEN, Mehmet, Almanlara Türkçe Öğretimi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1993.

20. KAÇAR, Şengül, Ankara Üniversitesi Bünyesindeki TÖMER'de Öğrenim Gören Yabancı Uyraklı Öğrencilerin Uyraklılıkları Göz Önünde Bulundurularak Türkçe Öğrenim Süreci İçinde Karşılıklı Kültürlerle..., Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1991.

21. KAYA, Zeki, İkinci Dil Olarak Türkçe Öğretimi Programlarının Değerlendirilmesi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1993.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

22. ÖZKAN (ALTAŞ), Aydanur, Yabancıların Türkçeyi Öğrenmeleri Esnasında Yaptıkları İsim Hâl Ekleri Yanlıları ve Bu Konunun Değerlendirilmesi, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1992.

23. POLAT, Hüseyin, Arapların Türkçe Öğrenirken Karşılaştıkları Sorunlar, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1998.

24. UTANÇ, Nur, 20. Yüzyılda Ruslara Türk Lehçelerini Öğretmek Üzerine Yapılan Çalışmaların Bir Değerlendirilmesi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 2002.

25. ZENGİN, Ramazan, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Alıştırmalar, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi 1995.

IV. MAKALELER

1. ADIGÜZEL, M. Sani, “Yabancılara Türkçe Öğretimi ve Gramer- Tercüme Metodu”, Bilig-Kış 2001.

2. ADIGÜZEL, M. Sani, “Avusturya’da Türkoloji ve Türkçe Öğretimi”, Türk Dili, sayı 578, Şubat 2000, s. 142.

3. ALTAN, M. Zülküf, “Yabancı Dil Öğrenmede; Öğrenme Stilleri, Dil Öğrenme Stratejileri ve Cinsiyet”, TÖMER Dil Dergisi, S. 96, Ekim 2000, s. 30.

4. ALYAZ, Yunus, “Yabancı Dil Öğretim Yazılımlarında Yapay Zekaya Dayalı Etkileşim, TÖMER Dil Dergisi, S. 121, 2003.

5. ASUTAY, Hikmet, “Yabancı Dil Öğretiminde “Kültür” Bağlamı ve Öteki” Dil” TÖMER Dil Dergisi, sayı 118, Ocak- Şubat 2003, s. 26.

6. AY, Sıla, “Yabancı Dil Öğretiminde Ortak Günce Kullanımı” TÖMER Dil Dergisi, S. 134. 2006.

7. AYDIN, Özgür, “ Devlet, Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretilmesine Gereken Önemi Vermeli (Söyleşi)”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 36, Ekim 1995, s. 36.

8. AYDIN, Özgür, “Türkiye’de Yabancı Dil Öğretimi (Söyleşi)”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 35, Eylül 1995, s. 33.

9. AYDIN, Özgür, “Anadili Eğitimi, Yabancı Dil Öğretimi ve Evrensel Dilbilgisi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 54, Nisan 1997, s. 23.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

10. AYGÜN, Mehmet, “Yabancı Dil Dersinde Konuşma Öğretimi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 43, Mayıs 1996, s. 57.
11. AYGÜN, Mehmet, “Yabancı Dil Dersinde Sözcük Öğretimi ve Sözcük Dağarcığını Geliştirme Teknikleri”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 78, Nisan 1999, s. 5.
12. AYGÜN, Mehmet, Yabancı Dil Dersinde Yazma Becerisinin Geliştirilmesi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 57, Temmuz 1997, s. 15.
13. BALCI, Tahir, Halime Balcı, “Ana Dil ve Yabancı Dil Olarak Türkçe Eğitime Genel Öneriler”, Çağdaş Türk Dili, C.VI. S: 63, Mayıs 1993, s. 19-25.
14. BARIN, Erol, “Yabancılara Türkçenin Öğretimi Metodu”, TÖMER Dil Dergisi, S. 17, Mart 1994, s.53.
15. BARIN, Erol, “Yabancılara Türkçenin Öğretiminde Temel Söz Varlığının Önemi”, Türklük Bilimi Araştırmaları, 13. Sayı, Türkçenin Öğretimi Özel Sayısı, Niğde 2003, s. 311.
16. BAŞKAN, Özcan, “Yabancı Dil Öğretiminde Dilbilgisinin Yeri, Türk Dili, Sayı: 285, Haziran 1975.
17. BEAR, Joshua M., “ Ana Dili ve Yabancı Dil Öğretimi” Çağdaş Türk Dili, C.VI, S: 77-78, Temmuz Ağustos 1994, s. 28-33.
18. BÖLÜKBAŞ, Fatma, Yansıtıcı Öğretim ile Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi, S.126 Ekim Kasım Aralık 2004.
19. BUDAK, Yusuf, “Eğitim Programları Açısından Avrupa ve Türkiye’de Yabancı Dil Öğretimi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 32, Haziran 1995, s. 5.
20. BUDAK, Yusuf, “Yabancı Dil Öğretim Yöntemlerinin Kuramsal Temelleri”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 56, Haziran 1997, s. 53.
21. BUDAK, Yusuf, “Yabancı Dil Öğretim Hedeflerinin Belirlenmesinde Çağdaş Ölçütler”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 23, Eylül 1994, s. 5.
22. BUDAK, Yusuf, “ Sözcük Öğretimi ve Sözlüğün İşlevi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 92, Haziran 2000, s. 19.
23. ÇAKIR, Mustafa, Yabancı Dil Öğretiminde Anadilinden Kaynaklanan Çeviri Sorunları”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 23, Eylül 1994, s. 23.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

-
24. ÇETİN, İsmet, “Türkistan Merkezli Türkiye Türkçesi Öğretimi”, Türk Yurdu, sayı 162-163, Şubat-Mart 2001.
25. ÇOTUKSÖKEN, Yusuf, “Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi”, Güneş, 24 Eylül 1987.
26. ÇOTUKSÖKEN, Yusuf, “Yabancılara Türkçe Öğretiyoruz”, Güneş, 28 Mayıs 1988.
27. ÇOTUKSÖKEN, Yusuf, “Yabancıların Türkçeyi Öğrenirken Karşılaştıkları Güçlükler ve Yaptıkları Yanlışlıklar”, Türk Dili, Dil Öğretimi Özel Sayısı, C. XLVII, S. 379-380, Temmuz-Ağustos 1983, s. 88-94.
28. ÇOTUKSÖKEN, Yusuf, “Yabancılara Türkçe Yapım İşlevli Eklerin Öğretilmesinde Kullanılan Değişik Bir Yöntem Üzerine”, TÖMER Dil Dergisi, sayı1, Mart 1988, s. 64.
29. ÇOTUKSÖKEN, Yusuf, “Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi (Söyleşi), TÖMER Dil Dergisi, sayı 3, Eylül 1991, s. 65.
30. DEDE, Müşerref, “Yabancı Dil Öğretiminde Karşılaştırmalı Dilbilim ve Yanlış Çözümlemesinin Yeri”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 123.
31. DEMİREL, Özcan, “Yabancı Dil Öğretiminde Bireysel Öğretim”, Genel Dilbilim Dergisi, 3, 1979.
32. DEMİRCAN, Ömer, “ Öğretim Dili ve Yabancı Dil Olarak Türkçe”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 1, s. 28.
33. DEMİRCAN, Ömer, “Türkiye’deki Yabancı Dil Öğretimi Üzerine Bir Kaynakça Denemesi” Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 242.
34. DEMİRCAN, Ömer, “Sözcük Öğretimi ve Türkçe-İngilizce Sözcük Yapım Türleri Üzerine Bir Karşılaştırma”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 146.
35. DEMİRCAN, Ömer, “ Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi ve bir Kaynakça Denemesi”, Yabancı Dil Öğretim Sorunları, Gözlemler, Öneriler, İstanbul Üniversitesi, YDO Yayınları, 1982, s. 111, 125.
36. DEMİREZEN, Mehmet, “Yabancı Dil Öğretiminde Yabancı Sözcüklerin Ruhbilimsel Sorunları”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 160.
-

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

-
37. DEMİREZEN, Mehmet, “Yabancı Dil ve Anadil Öğreniminde Kritik Dönemler” TÖMER Dil Dergisi, sayı 118, Ocak-Şubat 2003, s. 5.
38. DOĞAN, Abide, “Yabancıların Türkçeyi Öğrenirken Karşılaştıkları Güçlükler ve Yaptıkları Bazı Hatalar”, Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi C. VI, S. 1-2, Aralık 1989, s. 259-261.
39. DOĞAN, Temel, “Yabancı Dil Öğretiminde Sınıfta Dil Kullanımı”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 74, Aralık 1998, s. 13.
40. DOĞANAY, Mustafa, “Türkçe Bilmeyenlere Nasıl Türkçe Öğretimi”, Eğitim Alanı, S: 38, 1971, s. 22-23.
41. DOĞUMAN, Emel, “Yabancı Dil Öğretiminde Yazılı Anlatım”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 207.
42. DURAK, Esmâ, “Yabancı Dil Öğretimi Üzerine Birkaç Söz”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 8, s.48.
43. EKMEKÇİ, F. Özden, “Yabancı Dil Eğitimi Kavram Ve Kapsamı”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 106.
44. ERGENÇ, İclâl, “ Yabancı Dil Öğretimi ve Olumsuz Aktarım”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 195.
45. ERKAN, GÖKDEMİR Ahu, “Dil Öğretimini Destekleyici Etkinlikler”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 79, Mayıs 1999, s. 36.
46. ERSÖZ, Aydan, “Öğrenci Odaklı Eğitim Modeli ve Yabancı Dil Öğretimindeki Önemi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 83, Eylül 1999, s. 5.
47. ETİZ, Filiz, “Yabancı Dil Öğretiminde Yararlanılan Teknik Eğitim Araçları ve Özellikle Videonun Kullanımı”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 34, Ağustos 1995, s. 49.
48. ETİZ, Filiz, “Yabancı Dil Öğretimi ve Şiir: Yabancı Dil Öğretiminde Şiirden Faydalanmanın Bir Örnek İle Açıklanması”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 18, Nisan 1994, s. 13.
49. ETİZ, Filiz, “Eğitimde Teknolojik Araçlar (Özellikle Video) ve Yabancı Dil Öğrenim Psikolojisi Arasındaki İlişki”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 42, Nisan 1996, s. 42.
-

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

-
50. GÖKMEN, M. Ertan, “Yabancı Dil Öğretiminde Kültürlerarası İletişimsel Edinç”, TÖMER Dil Dergisi, S. 128, 2005.
51. GÖZAYDIN, Nevzat, “Yurt Dışında Türkçe Öğretimi ve Yunus Emre”, Millî Kültür, S. 80, Ocak 1991, s. 26.
52. GÜLAY, Naki, “Yabancılar Türkçe Öğretiminin Politik Önemi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 1, Mart 1988, s. 34.
53. GÜNGÖRMÜŞ, Naciye, “Yabancı Dil Öğretimi ve Türkçede Bağlamlar Üzerine”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 66, Nisan 1998, s. 34.
54. GÜNGÖRMÜŞ, Naciye, “Yabancı Dil Öğretiminde Yöntem Sorunu”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 4, Ocak 1991, s. 44.
55. GÜR, Hakan, “Yabancı Dil Öğretiminde Yöntem Sorunu”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 28, Şubat 1995, s. 30.
56. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri: Dilbilgisi Tercüme Yöntemi, Doğal Yöntem, Doğrudan Yöntem”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 32, Mart 1995, s. 28.
57. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 2: Okuma Yöntemi, İşitsel-Dilsel Yöntem”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 34, Ağustos 1995, s.42.
58. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 3: 1. İşitsel Görsel Yöntem 2. Bilişsel Yöntem 3. Seçmecî Yöntem TÖMER Dil Dergisi, sayı 35, Ağustos 1995, s. 72.
59. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 4: İletişimsel Dil Öğretimi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 36, Ekim 1995, s. 18.
60. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 5: Doğal Yaklaşım”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 38, Aralık 1995 s.24.
61. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 6: Toplu Fiziksel Tepki”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 39, Ocak 1996, s.22.
62. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 7: Sözel Yaklaşım ve Durumsal Dil Öğretimi, TÖMER Dil Dergisi, sayı 40, Şubat 1996, s.33.
63. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 8: Telkin Yöntemi, TÖMER Dil Dergisi, sayı 41, Mart 1996, s. 17.
64. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 9: Sessiz Yöntem”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 42, Nisan 1996, s. 30.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

-
65. GÜR, Hakan, “Dil Öğretim Yöntemleri 10: Toplulukta Dil Öğrenme, TÖMER Dil Dergisi, sayı 4, Haziran 1996, s. 62.
66. GÜR, Hakan, “Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Videonun Kullanımı”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 61, Kasım 1997, s. 26.
67. GÜZ, Nüket, “Yabancı Dil Öğretiminde Yazınsal Betiklerden Yararlanma Sorunu” Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 176.
68. HENGİRMEN, Mehmet, “Türkiye’de Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğreten Kurumlar ve Eğitim Araçları”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 11, Haziran 1993, s.5.
69. HENGİRMEN, Mehmet, “TÖMER ve Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 25, Kasım 1994, s. 54.
70. HENGİRMEN, Mehmet, “TÖMER Yöntemi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 14, Kasım- Aralık 1993, s. 5.
71. HENGİRMEN, Mehmet, “Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Çağdaş Eğitim Ortamı”, TÖMER Dil Dergisi Mart 1988, s. 14.
72. HENGİRMEN, Mehmet, “Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 10, Mayıs 1993, s.5.
73. HENGİRMEN, Mehmet, “Yabancı Dil Öğretiminde Çağdaş Eğitim Ortamı”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 18,s. 5.
74. HENGİRMEN, Mehmet, “Yabancılarla Türkçe Öğretimi”, Türk Dilinin Öğretimi Toplantısı Ekim 1986, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi yay., Ankara 1988.s. 229.
75. HYO-JOUNG Kim, “Yabancı Dil Olarak Kore’deki Türkçe Öğretimine Bir Bakış”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 98, Aralık 2000, s. 47.
76. İLTER, Binnur Genç, “Bilgisayarların Yabancı Dil Öğretim Sınıflarında Yazma Becerisi Gelişimine Katkıları Nelerdir?” TÖMER Dil Dergisi, sayı 121, Temmuz-Ağustos 2003, s. 86.
77. İPEKBOYAYAN, Sami, “Yabancı Dil Öğretimiyle İlgili Temel Tavsiyeler”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 21, Temmuz 1994, s. 57.
78. İŞERİ, Kâmil, “Dilin Kullanımı ve Yabancı Dil Öğretimi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 43, Mayıs 1996, s.21.
-

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

79. KARAŞ, Muhsin, “Anlama ve Yabancı Dil Öğrenimi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 36, Ekim 1995.

80. KARAŞ, Muhsin, “Yabancı Dil Öğretiminde Kuramsal Yöntemler ve Seçici Yaklaşım”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 59, Eylül 1997, s. 56.

81. KAYA, Zeki, “Başka Ülke İnsanlarına Türkçe Öğreten Kurumlar”, Çağdaş Eğitim, C. XIX, S. 203, Ekim 1994, s. 16.

82. KAYRA, Erol, “Yabancı Dil Öğretiminde Anadili ve Metin Çözümlemesinin Önemi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 55, Mayıs 1995, s.5.

83. KIRVAR, Suzan, “Hızlandırılmış Öğrenme Metodu İle Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretilmesi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 98, Aralık 2000, s. 28.

84. KOCAMAN, Ahmet “Dilbilimci Gözüyle Yabancı Dil Öğretimi, Yabancı Dille Öğretim”, Öğretmen Dünyası, C:XVI., S: 182, s. 15.

85. KOCAMAN, Ahmet, “Yabancı Dil Öğretiminde Yeni Yönelimler”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 116.

86. KOCAMAN, Ahmet, “Yabancı Dil Öğretim Yöntemleri: Genel Bir Değerlendirme”, Genel Dilbilim Dergisi, 2, 1978.

87. KOÇ, Nurettin, “ Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi”, Türk Dilinin Öğretimi Toplantısı Ekim 1986, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi yay., Ankara 1988.s. 241.

88. KORKUT, Ece, “Yabancı Dil Öğretiminde Sözcükbilim, Sözdizim ve Anlambilimin Katkıları”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 2, Mayıs 1991, s. 38.

89. KÖKSAL, Dinçay, “Çeviri ve Yabancı Dil Öğretimi: Yanlış Çözümlemede Çevirinin Yeri”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 40, Şubat 1996, s. 50.

90. KÖSE, Dursun, Yabancı Dil Öğretiminde Ortak Ölçütler ve TÖMER, S.125, Tem.Ağu-Eyl 2004.

91. KÖSE, Dursun, Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Sınavların Hazırlanması ve Uygulanması, S.139, 2008.

92. KUDAT, Celal, “Yabancı Dil Öğretiminde Yazınsal Metin Kullanımı”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 43, Mayıs 1996, s. 32.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

93. LUTZ, Jessica, “Batı Avrupa’da Türkçe” TÖMER Dil Dergisi, sayı 6, Eylül 1992, s. 51.
94. NAMDAR, M. Kemal, “Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Ettirgen Çatı Sorunu” Dil ve İnsan, S. 14, Temmuz Ağustos 1998, s. 27.
95. OYARLIKÇIGİL ATEŞ, Arzu, “Yabancı Dil Öğretim Sınıflarında Dramatizasyon Tekniğinin Kullanımı ve Önemi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 98, Aralık 2000, s. 5.
96. ÖZKAN, Aydanur, “Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Ad Durum Eklerinin Öğretilmesiyle İlgili Kimi Görüşler”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 17, Mart 1994, s. 40.
97. ÖZTÜRK, Meral, “Vocabulary Teaching” TÖMER Dil Dergisi, S. 133. 2006.
98. ÖZÜNLÜ, Ünsal, “Yabancı Dil Öğretiminde Yazınsal Metinlerin Yeri ve Kullanılması” Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 178.
99. PEÇENEK, Dilek, “Yabancı Dil Öğretiminde Benzetim Tekniği”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 73, Kasım 1998, s. 45.
100. PEÇENEK, Dilek, “Yabancı Dil Öğretiminde Araç Geliştirme”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 129, Oc. Şu. Mart 2005.
101. POYRAZ, Handan, “Yabancılarla ve Türk İşçi Çocuklarına Türkçenin Öğretimi Seminerinin Kısa Bir Değerlendirilmesi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 1, Mart 1988, s. 10.
102. SCHWENK, Helga, “ Anadil ve Yabancı Dil Öğretiminde Dilbilgisi”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 13, Eylül-Ekim 1993, s.33.
103. SENEMOĞLU, Osman, Yabancı Dil Öğretiminde Dil Düzeyleri Sorunsalı”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 167.
104. SEVİL, Necmettin, “ Yabancı Dil Öğretiminde Yapısal Alıştırmalar”, Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 171.
105. SONGÜN, Recep, Yabancı Dil Öğretimi ve Öğreniminde İletişim Kurmaya Yönelik Uygulamalar”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 3, Eylül 1991, s. 49.
106. SÖNMEZ, Sevim, “Yabancı Dil Öğretiminde Diyalog”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 3, Eylül 1991, s. 42.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

-
107. SÖNMEZ, Sevim, “Yabancı Dil Öğretimi Üzerine”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 2, Mayıs, 1991, s. 7
108. ŞAHİN, Yusuf, “Ana Dil Eğitimi ve Yabancı Dil Öğretimi Arasındaki İlişkiler”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 47, Eylül 1996, s. 17.
109. TANIŞ, Asım, “Türkçenin İtalyanlara Öğretiminde Karşılaşılan Zorluklar Kolaylıklar”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 1, Mart, 1988, s. 101.
110. TANIŞ, Asım, “Türkçenin Yabancılara Öğretiminde Bir Yöntem Denemesi” TÖMER Dil Dergisi, sayı 1, Mart, 1988, s. 39.
111. TEZCAN, Nuran, “Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi”, Çağdaş Türk Dili, C. III, S. 34. s. 1055.
112. TUNCAY, Hidayet, “Yabancı Dil Öğretiminde Rol Yaparak Öğrenme Çalışmanın Sözlü İletişime Olan Etkisinin Yetişkin ve Çocuklar Açısından İncelenmesi” TÖMER Dil Dergisi, sayı 39, Ocak 1996, s. 7.
113. ÜSTÜNDAĞ, Tülay, “Yabancı Dil Öğretimi Uygulamalarında Bir Yöntem Olarak Yaratıcı Dramanın Yeri”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 66, Nisan 1998, s. 27.
114. VANDEWALLE, Johan, “Batı Dillerini Konuşan Öğrencilerin Türkçedeki Eylemlerle Karşılaştıkları Bazı Güçlükler”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 94, Ağustos 2000, s.23.
115. VANDEWALLE, Johan, “Avrupalılara Türkçe Öğretiminde Transformasyonel Bir Metod”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 1. , Mart 1988, s.55.
116. WALTER, Eillen, “Learning Turkish As A Foreign Language: A Personal Account”, TÖMER Dil Dergisi, sayı 14, Kasım-Aralık 1993, s.25.
117. WERHAHN, Peter, “Türkçenin İkinci Yabancı Dil Olarak Okutulması Üzerine Düşünceler”, Yenidil, S: 2, 1989, s. 20.
118. YAKUT, Atilla, “Batı Almanya’da Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğrenilmesi ve Öğretilmesi” Türk Dili Dil Öğretimi Özel Sayısı, C:XLVII, S. 379-380, Temmuz- Ağustos 1983, s. 95.
119. YAĞMUR, Kutlay, “Batı Avrupa’da Türkçe Öğretiminin Sorunları ve Çözüm Önerileri” TÖMER Dil Dergisi, S. 134. 2006.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

120. YILMAZ, Cevdet, “Beyin Odaklı Öğrenim ve Yabancı Dil Öğretimindeki Önemi. TÖMER Dil Dergisi, S. 134. 2006.

121. ZEYREK, Yunus, “Yabancılara Türkçeyi Nasıl Öğretiyoruz?” Türk Yurdu, C:21, Sayı:162-163, Şubat-Mart 2001.

V. SEMİNER VE SEMPOZYUM BİLDİRİLERİ

1.DÜNYADA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ, Mart 1988

TÖMER tarafından düzenlenen “Yabancılara ve Türk İşçi çocuklarına Türkçenin Öğretimi” adlı seminer, 16-18 Eylül tarihleri arasında yapılmıştır. Bu seminerdeki bildiriler, TÖMER tarafından yayımlanan derginin ilk sayısında yer almaktadır.

ÇOTUKSÖKEN, Yusuf, Yabancılara Türkçe Yapım İşlevli Eklerin Öğretilmesinde Kullanılan Değişik Bir Yöntem Üzerine.

DEMİRCAN, Ömer, Öğretim Dili ve Yabancı Dil Olarak Türkçe.

GÖZAYDIN, Nevzat, Federal Almanya’daki Türk Çocukları Arasında Gelenek Değişiklikleri Üzerine.

GÜLAY, Naki, Türkçe Öğretiminin Turizm Yönünden Önemi.

GÜLAY, Naki, Yabancılara Türkçe Öğretiminin Politik Önemi

HENGİRMEN, Mehmet, Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Çağdaş Eğitim Ortamı.

KAVCAR, Cahit, Yurt Dışındaki Türk İşçi Çocuklarına Türkçenin Öğretimi.

ÖZDEMİR, Çağatay, Federal Almanya’daki Türk İşçi Çocuklarında İkidillilik ve Türkçe Öğretimi.

SCHEINHARDT, Hartig, Güney- Batı Almanya’nın Patlatina Bölgesi’nde Türkçe Öğretimi Nasıl Gelişiyor.

TANIŞ, Asım, Türkçenin İTALYANLARA Öğretiminde Karşılaşılan Zorluklar Kolaylıklar.

TANIŞ, Asım, Türkçenin Yabancılara Öğretiminde Bir Yöntem Denemesi.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

VANDEWALLE, Johan, Avrupalılara Türkçe Öğretiminde Transformasyonel Bir Metot.

2.DÜNYADA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ SEMİNERİ

Bu seminer 17-18 Mayıs 1999 tarihlerinde TÖMER tarafından düzenlenmiştir. Seminer bildirimleri, TÖMER Dil Dergisi'nin 82. sayısında yayımlanmıştır.

BIBINA, Jordanka, "Bulgaristan'da Türkçe Öğretimi ve Sorunları", TÖMER Dil Dergisi, sayı 82.

CSASKI, Eva, Macaristan'da Türkçe Öğretiminin Sorunları.

EMİN, Emel, "Romanya'da Türk Dilinin Yabancı Dik Olarak Öğretimi" TÖMER Dil Dergisi, sayı

KALAŞNİKOVA, Nataliya, İlk Derecelerde Türkçe Öğretilmesini Kolaylaştırmada Bazı Prensipler.

RONA, Bengisu, DEDES, George, Dil Eğitiminde Maç-Beceri, Metin-Yapı İlişkileri.

SANBURKAN, Erol, Batı Avrupa Ortaokullarına Türkçe Öğretimi: Sorunlar ve Çözüm Önerileri.

SEZER, Engin, Amerika Birleşik Devletleri'nde Türkçe Öğretimi.

VALTAKARI, Pertti, Finlandiya'da Türkçenin Öğretilmesi.

VANDEWALLE, Johan, Pratik Türkçe Öğretiminde Karşılaşılan Bazı Sorunlar ve Çözümleri.

VASİLYAV, Dimitry D., Rusya Bilimler Akademisi Lisansüstü Bölümünde Modern Türkçenin ve Osmanlıcanın Öğrenimi İle İlgili Problemler.

YAĞMUR, Kutlay, BOESCHOTEN, Hendrik, Türkçenin Hollanda'da Yabancı Dil Olarak Öğretimi.

YILDIZ, Sadık, Türk Dili ve Kültürünün Dünyaya Tanıtılması ve TÖMER'in Rolü.

ZAJAC, Grazyna, Türkçe Öğretiminde Edebiyatın Önemi.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

**3. ULUSLARARASI DÜNYADA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ
SEMPOZYUMU**

Bu sempozyum, 11-13 Mayıs 2000 tarihleri arasında İstanbul Lion Otel’de gerçekleştirildi. Sempozyumdaki bildiriler, Kültür Bakanlığı’nın katkılarıyla TÖMER tarafından yayımlanmıştır.

ARNAZAROV, Seyitnazar, Türkmen ve Türkiye Türkçesinde Bazı Fillerin Değişik Anlamlarda Kullanımı.

CSASKI, Eva, Türkçe Öğretiminde Dil Biliminin Yeri.

CUMAKUNOVA, Gülzura, Yakın Akraba Diller Arasındaki Benzerlik ve Farklılıkların Öğrenime Yansıması.

ÇITIRIKKAYA, Abdülğani, Danimarka’da Türkçe Öğretimi.

DİLEKÇİ, İhsan, Ruslara Türkçe Öğretirken.

EMİN; Emel, Romanya’da Türk Dilinin Karma Gruplarda Öğretimi.

İSMAIL, Zeyneş, Kazaklara Türkiye Türkçesi Öğretiminde Senkronik Karşılaştırmalı Metodun Bazı Prensipleri.

HYO-JOUNG, Kim, Yabancı Dil Olarak Kore’deki Türkçe Öğretimine Bir Bakış.

KALAŞNİKOVA, Nataliya, “-İmek” Fiilinin Yeri, Önemi, Kullanılışı ve Kullanışındaki Kuralları.

HARDEGGER KARADAĞ, Nevin, İsviçre’de Türk Çocuklarına Türkçe Öğretimi.

KIRVAR, Suzan, Hızlandırılmış Öğrenme Metodu İle Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretilmesi.

KONT, Mehmet Sait, Almanya’da Eğitim Bilimleri Yüksek Okullarında Türkçe Öğretiminde Geçmiş, Güncel Sorunları ve Çözüm Arayışları.

MEHMET, Mustafa Ali, Romanya’da Türkçe Öğretimiyle İlgili Bazı Mülahazalar.

MICHAELS, Gülay Yurdal, Türkçe Öğretiminde Di’li Geçmiş Zaman.

MİSKİNİENE, Galina, Türkçe Öğretiminde Kullanılacak Programın Tanıtımı.

MUSAOĞLU, Mehman, Bir Daha Ortak Türkçe Üzerine.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

NUREDDİN, Mohammed, Lübnan Üniversitesinde Türkçe Öğretimi.

RAHİM, Raşide, Dünyada Türkçe Öğretimi Semineri İçin Düşünceler.

RESMİ, Semahat, Yabancı Bir Dil Öğrenirken Dil Bilgisinin Gerekliliği.

SEKRİER, Elena, Türkçe Öğretiminde Uygulanan Yöntemler ve Teknikler.

SWIECICKA, Elizabeth, Türk Dili ve Kültürü Eğitimi Kursları.

TOKATLIOĞLU, Lütfü, İspanyolca Konuşulan Ülkelerde Türkçe Öğretimi.

TÜRKEL, Ali, Bosna- Hersek'te Türkolojinin Tarihçesi Sorunlar Öneriler.

VANDEWALLE, Johan, Batı Dillerini Konuşan Öğrencilerin Türkçedeki Eylemlerde Karşılaştıkları Bazı Güçlükler.

YILDIZ, Sadık, Uzakdoğu'da Türk İzleri, Tarihçesi, Türkçe Öğretimi ve Sorunları.

YORULMAZ, Bülent, Öğretmen ve Öğrenci Açısından Türkçe Öğretiminde Kitap ve Yöntem Sorunu.

4. ULUSLARARASI DÜNYADA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ SEMPOZYUMU

10-11 Mayıs 2001 tarihinde TÖMER İzmir şubesinde, Kültür Bakanlığı'nın katkılarıyla İzmir'de düzenlenmiştir. Sempozyum bildirileri, Ankara Üniversitesi tarafından Kasım 2001'de basılmıştır.

ALTUN, Kudret, Ürdün'de Türkçe Öğretimi ve Buradaki Türk nüfusu.

CSASKI, Eva, Türkçe Öğretiminde Dilbilgisinin Yeri: Zarf Ya da Belirteçlerden "Sonra" ve "Kadar".

CSATO, Eva Agnes, Türkçe Öğretiminde Kompakt Disk.

DRİGA, Irina, Kiev Bilgisayar Dilbilimi Okulunda Türkçe Öğretimi.

DURU, Hüseyin, Romanya'da Eğitim Kurumlarında Türkçe.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

KIVIRCIK, Şefik Yücel, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri.

KURT, Ömer, Belarus'ta Türkçenin Öyküsü, Türkçe Öğretiminde Deyimlerin Önemi.

MUSAOĞLU, Mehman, Türkçe Öğretiminde Dilbilgisinin Yeri ve Fiilin İnceleme Yöntemleri.

ÖDEN, Esra, Türk Dili Öğretiminde İki Dillilik ve Kuzey Amerika'da Türkçe.

ÖZDEMİR, Naciye, Ankara Üniversitesi TÖMER'de Dilbilgisi Öğretimi, Kullanılan Araç-Gereçler ve Ölçme Değerlendirme.

ÖZKAN, Aydanur, Ankara Üniversitesi TÖMER'de Uygulanan Türkçe Öğretiminin Kuramsal Temeli ve Türkçe Öğretim Programı.

SUH, Jaemahn, Korece ile Türkçe Arasında Bazı Benzerliklere Dair Bir Araştırma.

TURAN, Tevfik, Bilgisayarla Türkçe Öğrenme Programı Strokes 100 Üzerine.

TÜRKEL, Ali, -mE, -DİĞİ, -EcEĞİ yapıları Adlıştırmalarla – Diğİ, -EcEğİ, -En Yapılı Sıfatlaştırmaların Boşnaklara Öğretiminde Karşılaşılan Sorunlar- Çözümde İzlenen Yollar.

VANDEWALLE, Johan, Batı Dillerini Konuşan Öğrencilerin Türkçede Arayıp da Bulamadıkları Bir Yapı Üzerine.

YAĞMUR, Kutlay, İkinci Dil Ortamında Türkçe Dil becerilerinin Ölçümü İçin Bilgisayar Uygulamalı Test Geliştirme.

5. DÜNYADA TÜRKÇE ÖĞRENİMİ SEMPOZYUMU

9-10 Mayıs 2002 tarihinde TÖMER tarafından, Kültür Bakanlığı'nın katkılarıyla Side'de düzenlenmiştir. Sempozyum bildirileri, Ankara Üniversitesi tarafından 2002'de basılmıştır.

AÇIKSÖZ, Emine, Hitit Türkçe Öğretim Seti Niçin ve Nasıl Hazırlandı?

AKARÇAY, Aysun, Dört Temel Beceriye Geliştirme Yolları.

AKDOĞAN, Gülser, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Eğitsel Oyunlar.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

ATEŞ, Arzu, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Kullanılabilecek Eğiteğlendir Programları.

BENHÜR, Mehmet Hâdi, Türkçedeki Geçişli-Geçişsiz Eylemler ve Ettirgen- Edilgen Çatılarla İlişkileri.

GÜCÜN, Semra, Yabancı Dil Öğretiminde Dört Temel Beceri ve Dinleme.

KARABABA, Z. Canan, DİLÇİN, Şebnem, Yabancı Dil Olarak Türkçenin Öğretiminde Dinleme- Anlama Becerisini Geliştirme

KONAK, Ömer A., Hollanda'da Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Ölçme ve Değerlendirme Çalışmaları.

KURT, Cemil, ÜNLÜ, Gözde, OYTUN, Erden, Sanal Türkçe Öğretim Merkezi Örnek Ders.

MUSAOĞLU, Mehman, Türkçenin İşlevsel Dil Bilgisinin Sözdizimsel- Metindilbilimsel Düzeyinin Düzenlenmesi Üzerine.

NOFEL, Mekrem, Türkçe Öğrenen Arap Öğrencilerin Karşılaştıkları Dil Problemleri.

ÖZ, Nurdane, Dört Temel Beceriye Ölçmede Kullanılacak Soru Türleri.

ÖZKAN, Aydanur, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Yazılı Anlatım Çalışmalarının Değerlendirilmesi.

ÖZSOY, Ergün, İnternetle Türkçe Öğretimi ve BU Konudaki Bağımsız Çalışmalar.

PEKTAŞ, Efsun Angın, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Etkin Dil Öğretim Teknikleri ve Oyunlar.

RONA, Bengisu, PARSONS, Emma, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Dilbilgisel Öncelikler ve Program Geliştirme.

SENNNA, Zeynep Saad Zağlul Abu, Mısır Üniversitelerinde Türkçe Öğretiminde Karşılaşılan Güçlükler.

YAĞMUR, Kutlay, Türkçe Okuma Becerilerinin Ölçümünde Kuram ve Uygulama Arasındaki Farklılıklar:TURCAT Deneme Sınavı Sonuçlarının Değerlendirilmesi.

YILMAZ, Özcan, Yabancılara Yazılı Anlatım Becerisinin Kazandırılması

ZHELYAZKOVA, Zhana, Sofya Üniversitesinde Türkçe Öğretiminde Konuşma Becerisini Geliştirme Üstüne.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

6. DÜNYADA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ 6 SEMPOZYUMU:

15-16 Nisan 2004 tarihlerinde Ankara'da Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın katkılarıyla Ankara Üniversitesi TÖMER tarafından düzenlenmiştir. Sempozyum bildirileri tanıtım broşüründen alınarak aktarılmıştır.

ARNAUT, Tudora, Ukrayna Gagauz Türkleri Arasında Seçmeli Ders Olarak Türkçe.

BOZDEMİR, Cybele Berk, INALCO, Paris'te Türkçe Öğretimi, Tarihçe, Sorunlar ve Çözüm Arayışları.

BÖLÜKBAŞ, Fatma, Yansıtıcı Öğretim ile Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi.

DEĞER, Ayşen Cem, FİDAN, Özden, İkinci Dilde Okuma Alt Becerilerinin Geliştirilmesine Yönelik Malzeme Oluşturma-Geliştirme Önerileri.

GÖÇMEN, Muammer, Kırgızistan'da Türkçe Öğretimi: Celal-Abad Eyaleti Örneği.

GÜVEN, Hanife, Çözümlemeden Üretime Sözcük İlişkileri.

İLHAN, M. Mehdi, Avustralya'da Türkoloji Bölümü ve Geleceği.

JOHANSEN, Eva Csato, Upsala Üniversitesinde Uzaktan Türkçe Öğrenim Kursu.

KARAGÖZ, Halil, Türk Dili Öğretiminin Psikolojik Temelleri.

KONAK, Ömer, Çocuk Dilinin Ölçülmesi ve Değerlendirilmesi.

MİSKİNİENE, Galina, Bir Derste Farklı Metotlar Uygulaması.

MUSAOĞLU, Mehman, Türkçede Etkinlik Çatı Görünümünün Dilbilgisel, Sözcüksel, Sözlüksel Olarak Belirlenmesi ve Öğretimi Üzerine.

NASİBOVA, Natela, Litvanya'da Türkçe Öğrenenlerin Türkçeye, Türkiye'ye ve Türklere Bakış ve Görüşleri.

ODEN, Esra, ABD'de Çocuklara Yönelik Türkçe Öğretimi.

ÖZ, Nurdane, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Sözcük Üretimi.

TCHAIKOVSKAYA, Angelina, Estonya'da Türkoloji.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

TOMİNARİ, Ayşe, Doğal ve İletişimsel Metotta Materyal Kullanımı.

UZUN, Nadir Engin, Modern Bulgular Açısından Türkçenin Öğretiminde Dilbilgisel Görünümler.

YORDANOĞLU, Anastas, Yunanistan'da Türkçenin Öğretimi Konusunda Sorunlar.

YURTERİ, Zafer, Türkiye Dışındaki Türkoloji Bölümlerinde Modern Türkçenin Öğretiminde Yaşanan Sorunlar.

ZHELYAZKOVA, Zhana, Türkçe Öğretiminde Bulgarcadan Yapılan Olumsuz Aktarım ve Bazı Önleme Stratejileri.

8. DÜNYADA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ SEMPOZYUMU

6-7-8 Mart 2009 tarihlerinde Ankara Üniversitesi TÖMER tarafından düzenlenmiştir. Sempozyum bildirileri tanıtım broşüründen alınarak aktarılmıştır.

AKIŞ, İbrahim, Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimin ile İlgili Ana Sorunlar.

AYAZ, Hayrettin, Yabancılara Türkçe Öğretiminde Karşılaşılan Sorunlar Üzerine Bazı Düşünceler

AKINCI, M. Ali, Fransa'da Türkçe Eğitime Son Durum: Uygulamalar, Sorunlar ve öneriler.

TOPAL Yakup, ERASMUS Kapsamında Türkiye'ye Gelen Yabancıların Türkçe Öğreniminde Karşılaştıkları Güçlükler

TEMİZEL, Ali, İran'da Türkçe Öğretimine Genel Bir Bakış

YELOK, Veli Savaş, BÜYÜKİKİZ Kadir Kaan, Türkçe Öğrenen Yabancıların Okuma Sırasında Yaptıkları Hatalar Üzerine Tespitler.

EROĞLU, M. Ali, Yabancılar İçin Soyut Kavramların Öğretiminde İnovasyon.

SOLAK, Ömer, Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Türkçe Durum Eklerinin Öğretimi Üzerine.

KIZI, Nezaket Hüseyin, Türkçenin Öğretilmesinde Usul ve Yöntemler.

YENİAY, Zeynep Duygu, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Erken Yaşta Öğrenenler İçin İçerik Odaklılık.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

YAYLI, Derya, Yöntemler Sonrası Dönem ve Yabancı Dil Olarak Türkçe.

DEMİREZEN, Mehmet vd. Sesletim Öğretimi İçin Geliştirilen Duyseslet Modeli Çağdaş Türkçedeki İnceltme İşareti Taşıyan Sözcüklerin Yabancılar Tarafından Sesletilmesinde Ortaya Çıkan Sorunlar ve Çözüm Önerileri.

AKBAL, Bahar, Yabancı Dil Olarak Türkçe Temel Kullanıcılar İçin Görev Odaklılık.

KARAÖRS, Metin, Türkçenin Farlılıklarının Yabancılar Öğretilmesi Üzerine.

KAYA, Ceval, Türkçede Kelime Çekiminde Tabanın Değişmesi Ve Bunu Türkçenin Öğretiminde Ortaya Çıkardığı Sorunlar.

GÖZLÜ, Emel, Yabancılar Türkçenin Öğretiminde Partisiplerin Kavratılmasında Gücül Sorunlar.

KARAŞ, Mustafa, Türkçenin Yabancı Dil Olarak İletişimsel Öğretiminde Program ve Kitap Sorunu.

KOLAÇ, Emine, Türkiye’de Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi Portresi, Görüşler, Öneriler.

EMET, Rayhangul, Yabancılar Türkçe Öğretimi Yöntemleri.

TÜRKİYE’DE YABANCI DİL EĞİTİMİ ULUSAL KONGRESİ

Kongre, 22-23 Kasım 2007 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi tarafından düzenlenmiştir. Kongrede sunulan yabancılar Türkçe öğretimi ile ilgili bildiriler şunlardır.

AKTAŞ, Tahsin, AKMAN Arzum, Yabancı Dil Öğretiminde Kültürlerarası Yaklaşım.

ALİ, Pınar h. Muhammed, Irak’ta Türkçe Eğitimi.

ARSLAN, Mustafa, Yabancı Dil Olarak Türkçe.

AYDIN, Özgür, İkinci Dil Olarak Türkçe Ediniminde Bağlamanın B İlkesi.

BARIN, Erol. Yabancı Dil Olarak Türkçenin Kısa Filmlerin Yeri.

ÇEÇEN, M. Akif, Yabancılar Türk Atasözlerinin Öğretiminde Sıralamaya İlişkin Bir Deneme.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/3 Spring 2009*

SARIGÜL, Ece, Sözcükbilim ve Anlambilimin Yabancı Dil Öğretimine Katkıları.

SIĞIRCI, İlhami, Sesbilim ve Sesbilgisinin Yabancı Dil Öğretiminde Kullanımı.